XX. évfolyam 21. szám
Ára: 1 forint
1964. május 21

Ludas Matyi

ELŐNYÖS AJÁNLAT

Fülöp György rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

VÍZISÍ

Egy mérsékelten idealista, viszont nagyon kapitalista angol úr így szólt Londonban egy magyar újságíróhoz:

– Uram, világszerte óriási üzlet a bérelhető vízisí... Mindenfelé hemzseg tőlük a tengerpart, eleget láthatja a filmhíradókban. A maguk Balatonja a legtökéletesebb terep ehhez a sporthoz! Szóljon otthon, hogy szerezzenek be két motorcsónakot és tíz pár vízisít. Az én utazási irodám idén 500 vendéget küld a Balatonra... számoljon csak. Ha azt vesszük, hogy ez iksz forintba kerül, viszont bejön egy nyáron ipszilon valuta.... Eredmény?

Az újságíró Pestre utazott és megpróbálta az illetékeseket végigtelefonálni a remek, korszerű ötlet érdekében. És megszólalt a telefon az első hivatalban:

– ... szép-szép, de miből invesztáljak? Nincs bent a tervünkben!

– Hát tegye bele utólag...!

– Nem lehet, már tavaly így lett jóváhagyva! Örülök, ha nem kell változtatni rajta, utálom az Andaxint! – mondta az Üzletelhárító Osztály előadója. Az újságíró tovább telefonált.

– Meg van bolondulva? – kérdezte a következő felettes. – Ez nem a mi profilunk. Ha a külföldi vízisíelni akar, gondoskodjék magáról. Nem elég, hogy megengedjük neki?...

Az újságíró most az Üzletelhárító Osztály igazgatóját hívta fel. Az illető így nyilatkozott:

– Mi lesz, ha nem jön be nyáron egy egész, csak egy fél millió? Erre reszkírozzak én százezer forint befektetést? És mi lesz, ha idén hatvan napig orkán tombol a Balatonon? Ha az egész szezonban mindennap jégeső esik? Mi?

– De kérem, ilyesmi még nem esett meg!

– Nálunk minden előfordulhat! És ezért reszkírozzam az ezer forint prémiumomat?... Inkább maradjon minden a régiben, én nem játszom az állásommal. Vigye máshova a remek ötleteit!

Itt tart jelenleg a vízisí ügye.

(bedő)

KAMASZ-VERS

A harmadik elemiben
Ráébred a kis legény:
De jó, ha a lányok haja
Bizsereg a tenyerén.

A lányokat visittatni:
Apró srácok vágya az.
Fejet csóvál a tanító:
— Egy arasz, de már kamasz!

A hetedik osztályokban
Levél megy a pad alatt.
Szivekkel és lánynevekkel
Teleróva a fapad.
Szól a mama, ha kiskönyvben
Listává nő a panasz:
— Mit csináljak vele, kérem,
Mind így bomlik, ha kamasz!

Tvisztelnek a gimnazisták,
Zeng a mikro-hanglemez
Csattan a csók a sarokban,
Összeillő zene ez:
Füstöl is a diák titkon,
S ha elcsípik, újra az
A mentsége: — Mit csináljak?
Bűnös vagyok, de — kamasz!

Ötvenéves férfiember
A fruskákat csudálja.
Ha a kurta szoknya lebben,
Frissen fordul utána.
Felesége rántja vissza
A jelenbe. Szava az:
Mondd csak nekem, édes fiam,
Meddig kamasz a kamasz?

K. Tóth Lenke

ÁLLATI KOZMETIKA

Az ausztráliai Brisbane-ből jelenti a londoni „Sunday Express", hogy Victoria állam kormányzója rendelettel tiltotta meg az állatok kozmetikai szalonokban és fodrászatokban való szépítését. Panaszok érkeztek ugyanis, hogy lelkes kutyatulajdonosok kedvenc ebeik szőrzetét női fodrászatokban mosatták, s rakatták be, sőt arcápolásban (vagy pofaápolásban?) is részesítették őket kozmetikai szalonokban.

A felháborodott ebtulajdonosok tiltakozást jelentettek be s hangsúlyozták, hogy a jólápolt, vonzó külsejű állatok széppé teszik az ember környezetét. Az egyik ebtulajdonos azzal fenyegetőzött, hogy legközelebb az egyik sertését viszi el tartóshullámra.

Irka firka

Nemrég értesültem a sajtóból, hogy valahol Nyugaton külön vendéglő nyílt kizárólag kutyák számára. Gondolom, jó nagy betűkkel ki van írva az ajtajára, hogy:

„MACSKÁKNAK TILOS A BEMENET!"

*

A közeljövőben zenei könyvtár nyílik a Belvárosban, ahol a tagok kottákat is kikölcsönözhetnek. Az új kulturális létesítményben valószínűleg sor kerül majd efféle párbeszédre:

— Tessék mondani, megvan a Csárdáskirálynő partitúrája?

— Igen, de pillanatnyilag, sajnos, nincs benn.

— Kár. No, nem baj, akkor jó lesz a Varázsfuvola is...

*

Mindig attól félek, hogy ha egyszer véletlenül elfelejtem a hónap elején feladni a pénzt a Takarító Vállalatnak, kikapcsolják a bejárónőt!

*

Egy húron pendülünk!

Az utóbbi években tudniillik jelentősen megnövekedett a dolgozók érdeklődése a gitárféleségek iránt. A kereskedelem közel tízszer annyi pengetős hangszert ad el, mint azelőtt, bizonyítva, hogy a magyar nemcsak lóra, hanem gitárra termett nép is.

Különösen az ifjúság körében népszerű a zenekultúra e sajátos ága. S ha a Pál utcai fiúk most élnének, Gitt Egylet helyett valószínűleg inkább Gitár Egyletet alakítanának.

(d—th)

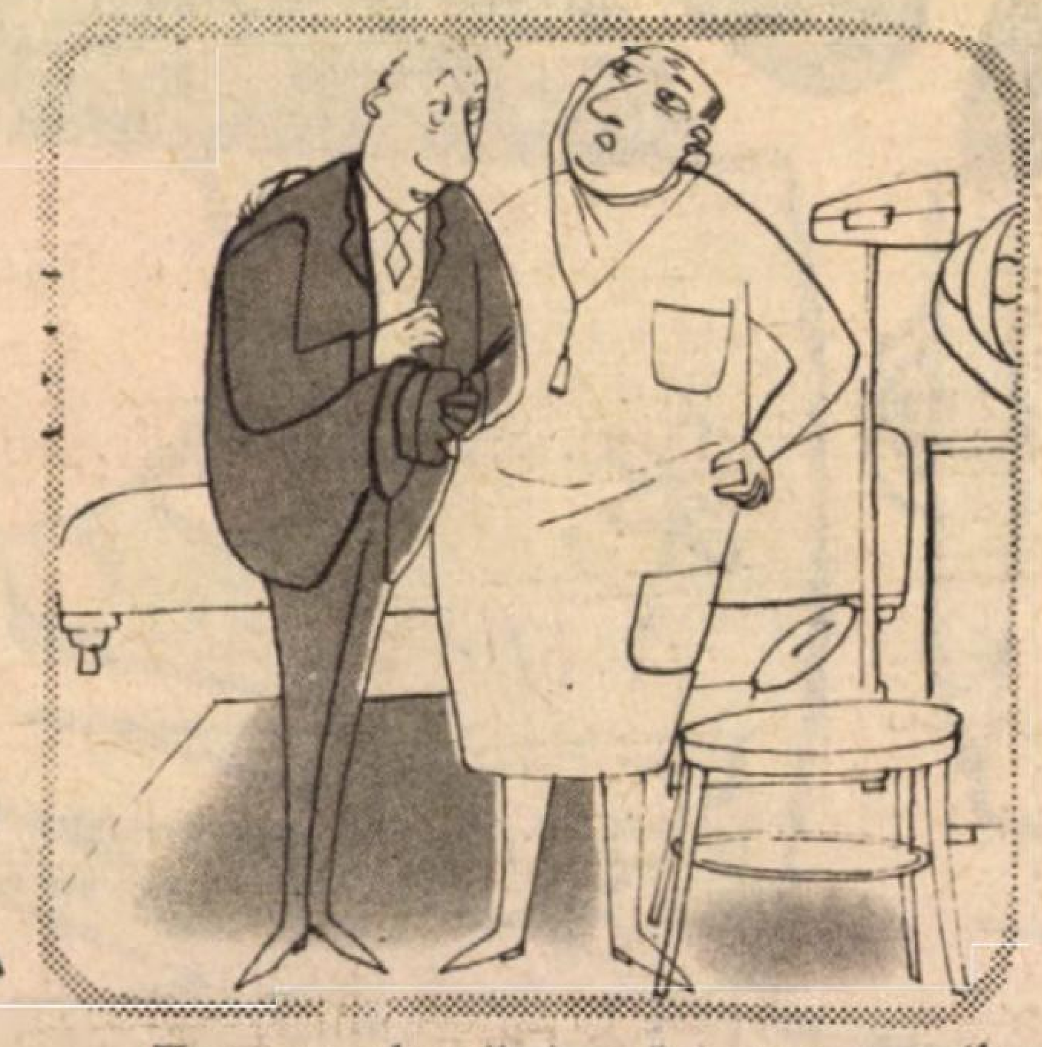
LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Gellért-gyógyfürdő

– Azért járok ide napozni, mert itt koromfekete leszek...

Orvosnál

– Egy arcplasztikai műtétet szeretnék.
– Talán háborús bűnös?
– Dehogy. Öttalálatos lottó nyertes vagyok.

Gerő - Pusztai:

VENDÉGEINK A VÁSÁRON

INDONÉZ VENDÉGLŐ

— Kérem, mit tud ajánlani nekem?
— Nikkelt, rezet, textilárut, cipőket és eredeti indonéz ebédet...

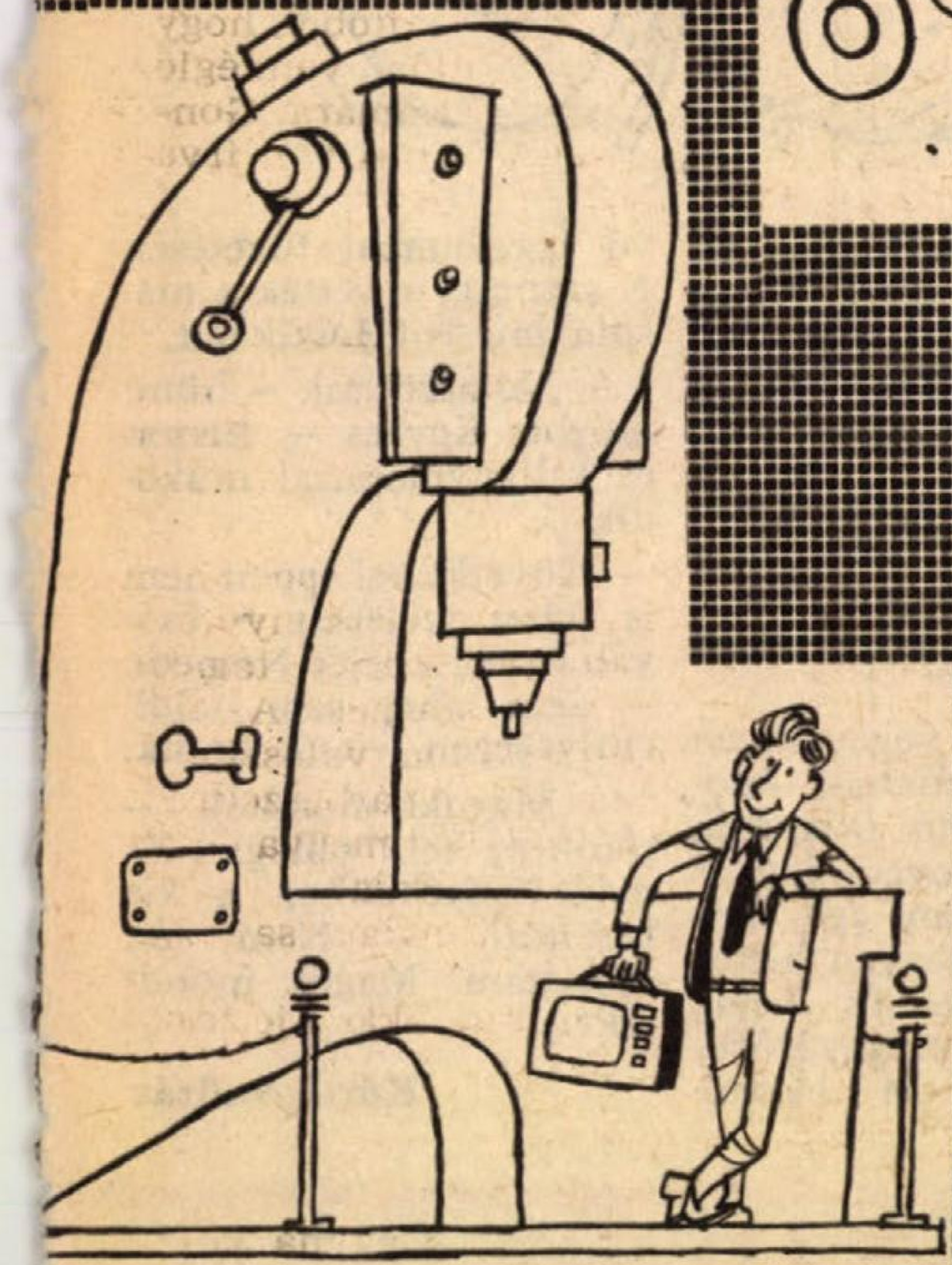
LENGYEL EXPORT

— Kapott már ajánlatot?
— Hogyne, sőt az autókra is...

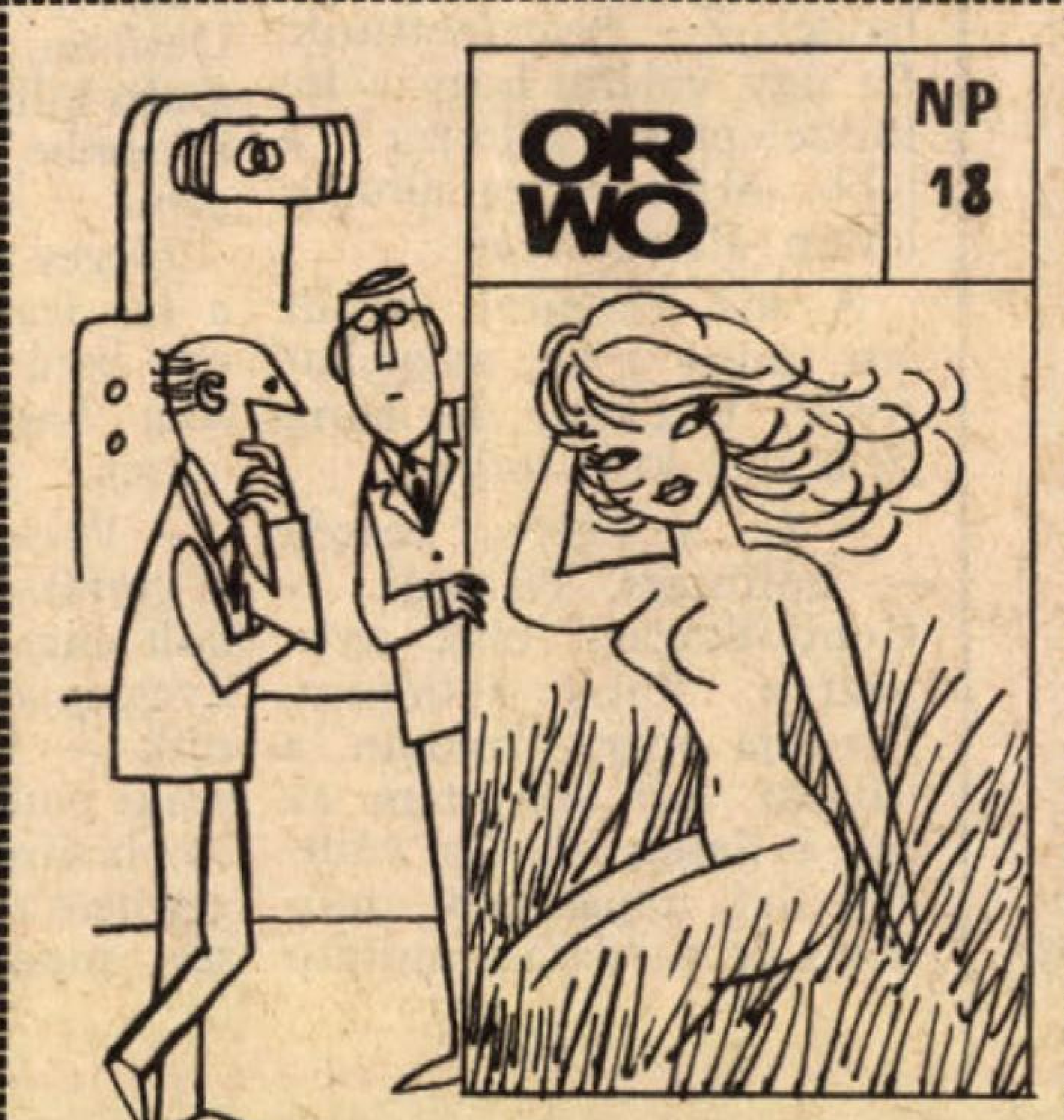
AZ ANGOL TORONY

— Ez a mentőautó is angol gyártmány?
— Nem, ez csak azért van itt, hátha leesik valaki...

KÉT ÚJ SZOVJET MODELL

A hordozható televízió és a nem-hordozható száztonnás sajtoló gép.

ÚJ NDK FOTOMÁRKA

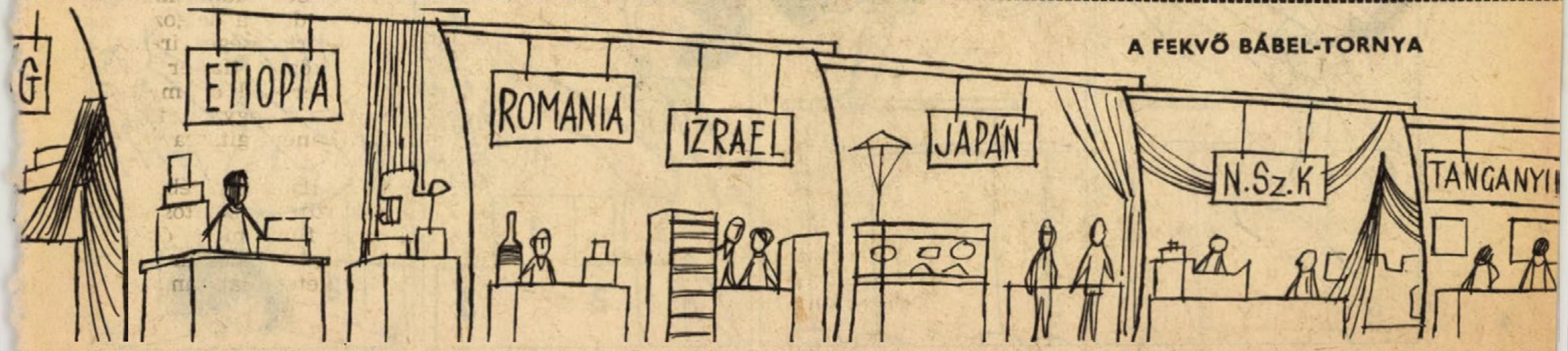
— Sokáig gondolkoztunk azon, hogy tetszik-e majd ez a reklám a magyaroknak?

VÁLASZTÉK NIGÉRIÁBAN

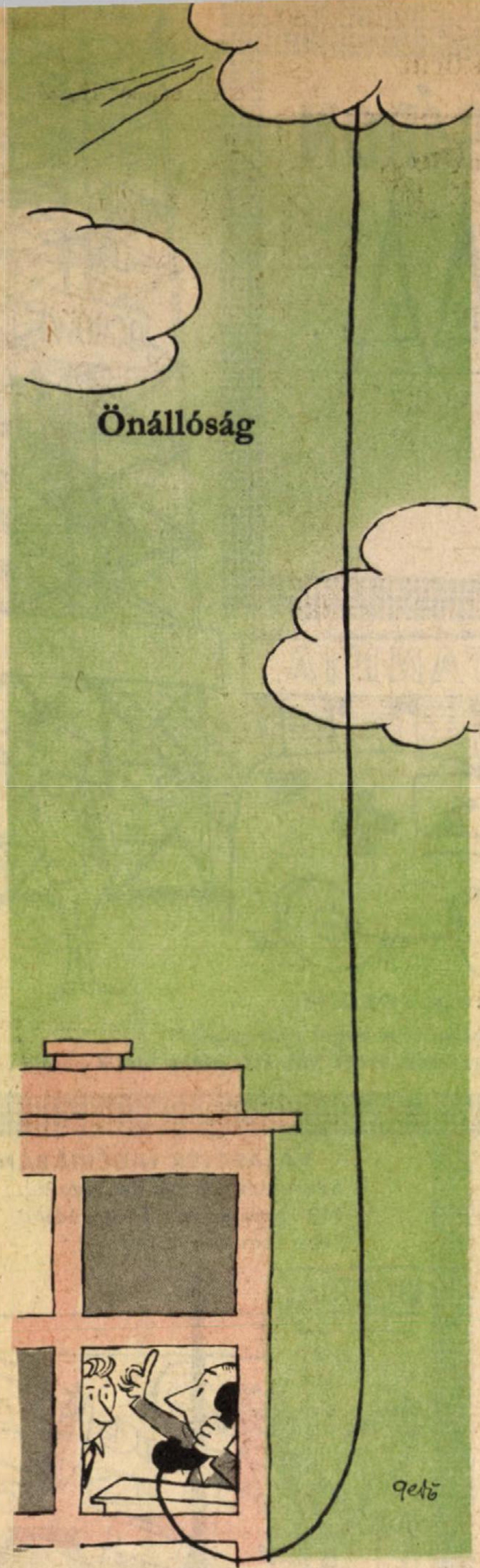
– Szeretnék valami hangszert...
– Mit parancsol? Táskarádiót vagy tam-tam dobot?

A FEKVŐ BÁBEL-TORNYA

Gerő Sándor rajza

Önállóság

– Várjon, még egy helyen meg kell kérdeznem ! !

Két MALOMKŐ között

Az egyik malomkő Kovács kartárs volt, a Tánclemezek és Egyéb Hengerelt Áruk Gyárának főmérnöke. A másik malomkő Némedi üzemmérnök. És kettőjük közé odaszorult, ott őrlődött a kis Ferenczi Pali, aki semmi sem volt. Pontosabban: beosztott technikus a műszaki osztály peremén.

Váratlanul behívták, így került a főmérnök szobájába. Már akkor érezte a baj előszelét, amikor meglepően udvarias fogadtatásban részesült. Viszonozták a köszönését. Hellyel is kínálták. Sőt, Kovács még a cigarettás doboz irányába is tett egy félreérthető kézmozdulatot.

– Bizonyos szakmai részletkérdésben – mondotta aztán mesterkéltkönnyedén – nézeteltérés támadt köztem és az üzemmérnök kartárs között. Minthogy csak jelentéktelen apróságról van szó, szeretnénk megismerkedni a maga véleményével. Tudja, a frikciós kalanderről beszélgettünk. Én úgy vélem, hogy a felülszelepelt változat a jobb. Mi a maga elfogulatlan álláspontja?

A kis Ferenczi sápadt lett, mint a fal, nagyokat nyelt, tátogott, de hang nem jött ki a torkán.

– Ez a helyes beszéd – bólintott Némedi. – Gondolkozzék csak nyugodtan, fiatal kollégám, fontolja meg alaposan a választ. Bár szerintem az ügy teljesen világos. Minden érv, tapasztalat, műszaki és gazdasági mutató az alul szelepelt frikciós kalander mellett szól. Igazam van?

A kis Ferenczi sápadtabb lett, mint a fal, még nagyobbakat nyelt, és fokozottan hallgatott.

Néhány kínos perc telt el.

– No, kartárskám – biztatta tigris-szelíden a főmérnök – nyögdicséljen már ki valamit, mert így sohasem jutunk dűlőre. Érthetetlen, hogy miért hallgat. Nem szívesen télezném fel, hogy technikus létére nem ismeri a témát.

– Remélem – fűzte hozzá Némedi –, az meg sem fordul a fejében, hogy részünkről bármiféle retorzió érheti a feleletéért. Derűsen, könnyedén, felszabadult lélekkel vágja a képembe, ha nincs igazam!

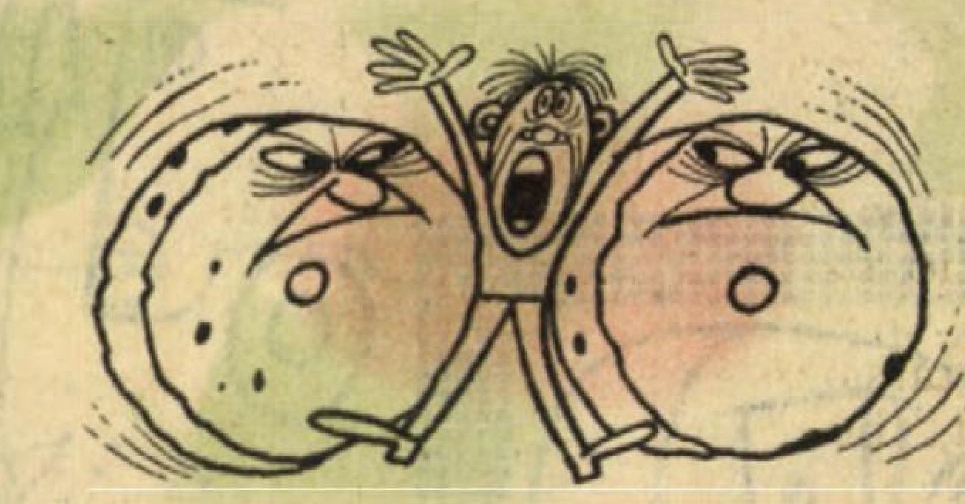
Ideges remegés futott át a kis Ferenczi testén. De egy betű nem sok, annyi sem hagyta el vértelen ajkait.

– Vessünk véget ennek a gyerekes játéknak – dobolt ingerülten íróasztala üveglapján Kovács főmérnök. – Nálam egy műszaki ember legyen biztos és határozott. És talpig gerinces! A meggyőződését mondja ki bátran. Másképpen hamar a gyárkapun kívül találja magát.

A megfélemlített technikusnak harmatos lett a szeme. Aztán erőt vett magán, és némán intett főnökeinek, hogy kövessék. Rogyadozó léptekkel vánszorgott ki a szobából, végigbotladozott a folyosón, le a lépcsőkön, ki az irodaépületből. Az udvaron át a készáruraktárba vezette kísérőit. Ott reszkető ujjal mutatott rá egy frikciós kalanderre.

– Talán... talán szíveskedjenek megvizsgálni a meghajtási módját.

Azok először lassan körbejárták, majd növekvő izgalommal tüzetesen is szemügyre vették a masina minden porcikáját.

– No nézd csak – hümmögött Kovács –, hiszen ez villanymotorral működik.

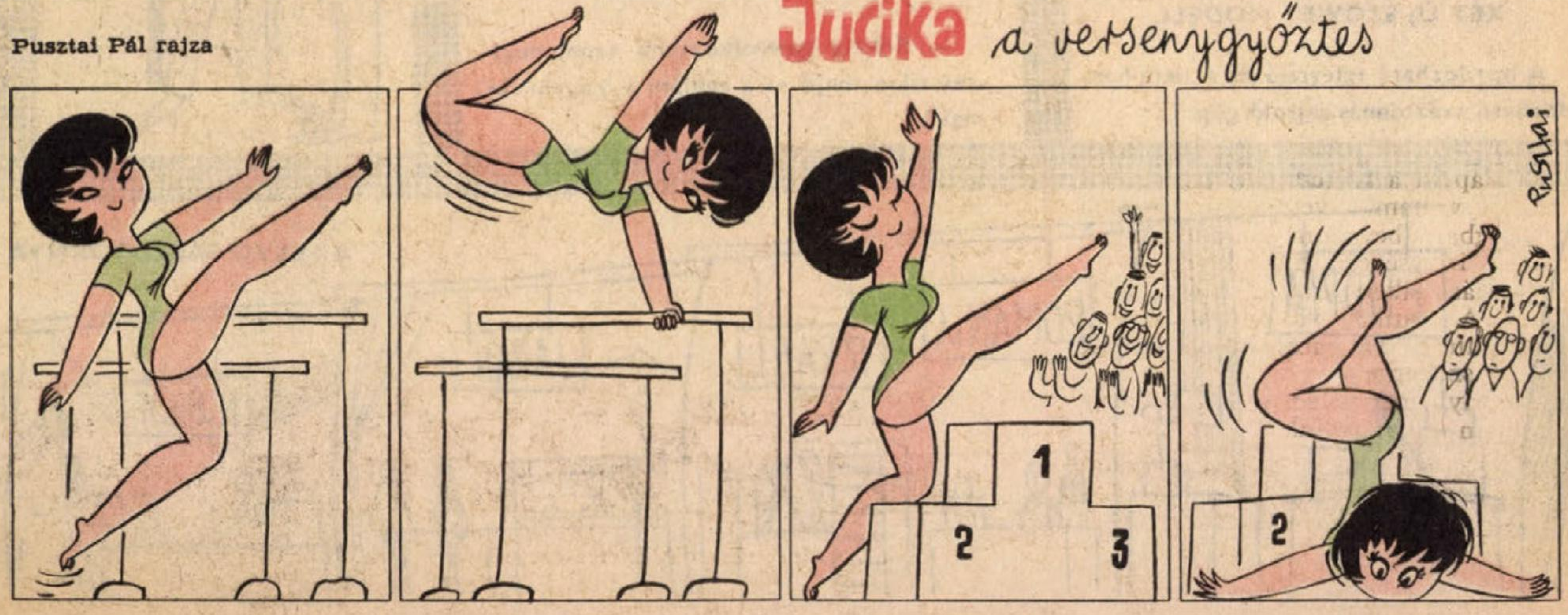
– Következésképpen nem is lehet szelepelt – csóválta meg a fejét Némedi. – Sem alul, sem felül. Hülyeségen vitatkoztunk.

– Maguk mondták – rikoltott fel boldogan és megkönnyebbülten a kis Ferenczi. – Nem én mondtam! Maguk mondták!

Kürti András

Jucika a versenygyőztes

Pusztai Pál rajza

Kedves Ludas Matyi!

A közelmúltban operáción estem át. Hosszabb ideig nyomtam a kórházi ágyat. Ott tartózkodásom alatt jegyeztem fel ezeket az apró történeteket . . .

I.

Egyik nap idősebb férfit hoznak be általános kivizsgálásra. Rendkívül nyugtalan beteg. Már a harmadik vizitnél közölte az alorvossal, hogy ő nem bírja ki ezt a szigort, ami itt van, a sok megkötöttség miatt szinte börtönben érzi magát. Engedjék azonnal haza! Az orvos megpróbálta csitítani, de a páciens szilárdan kitartott elhatározása mellett, hogy hazamegy.

– Hát mi a maga foglalkozása? – kérdezte a doktor.

– Börtönőr vagyok.

II.

Látogatási napokon a kórház folyosóján üldögélnek a betegek hozzátartozói. Az egyik látogató, amikor szobámból kiléptem a folyosóra (már az operáció után, jó pár kilóval könnyebben . . .), azt mondja a mellette ülő betegtársamnak:

– Nézd, hogy hasonlít ez a pók Bilicsihez!

– Azt meghiszem – felelte mosolyogva ágyszomszédom –, tudniillik ő maga az.

Midőn melléjük értem, hallom, hogy a látogató odasúgja:

– Érdekes, így közelről egyáltalán nem hasonlít rá!

III.

Kisebb operáció előtt állt egy nyolcvankét éves bácsika. Meglepően bátran viselkedett, de azért a műtét reggelén megkérte az orvosokat, hogy nagyon vigyázzanak rá, mert az unokája esküvőjén még szeretne ott lenni.

– Hány éves az unokája? – kérdezte az egyik doktor.

– Négy és fél . . .

IV.

Pár nappal a műtétem után, amikor már túl voltam a veszélyen, olvasom az újságban (bevallom őszintén, némi szakmai irigységgel), hogy kiváló kollégám óriási sikert aratott egyik szerepében. A kritikák valósággal az égig magasztalták. Táviratot küldtem neki ezzel a szöveggel:

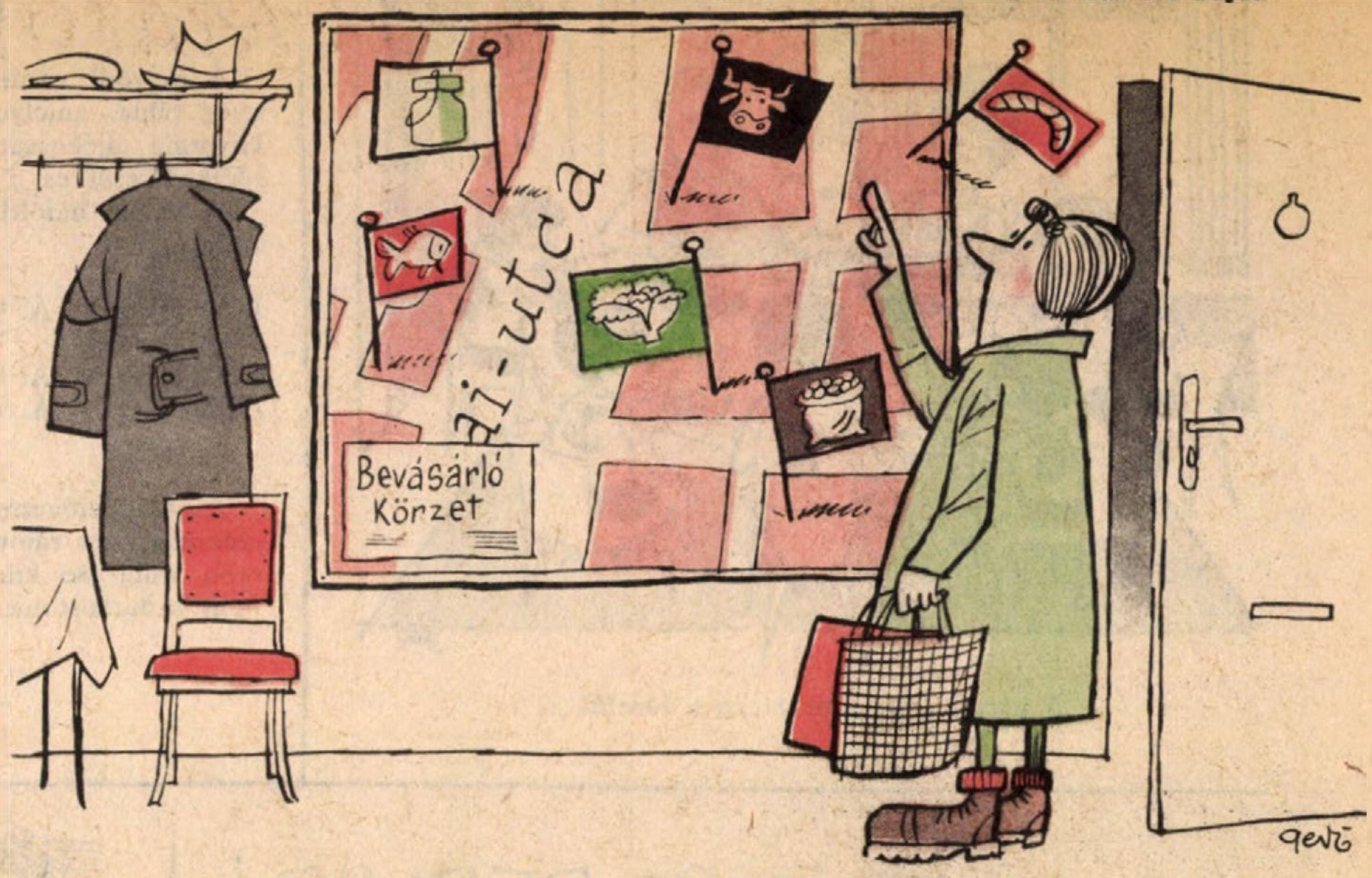
„Mennybemeneteledhez gratulálok. Majdnem találkoztunk . . ."

Bilicsi Tivadar

Beszerző körút

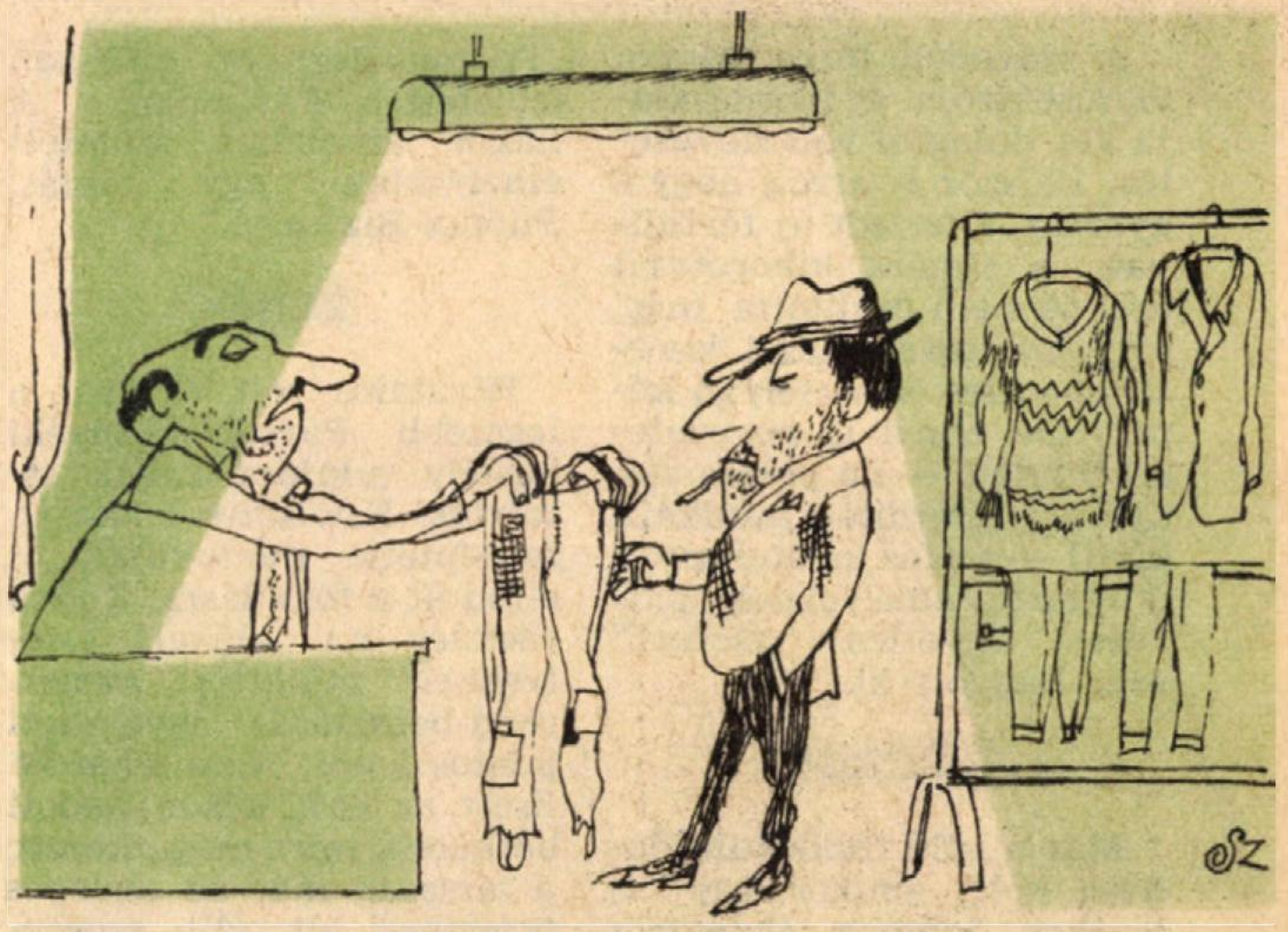
Gerő Sándor rajza

– Nyolc óra ! ! Itt van tej, de nincs sütemény. Ott van krumpli, de még nem jött meg a saláta, hús délben lesz, hal reggel hatkor volt . . ! !

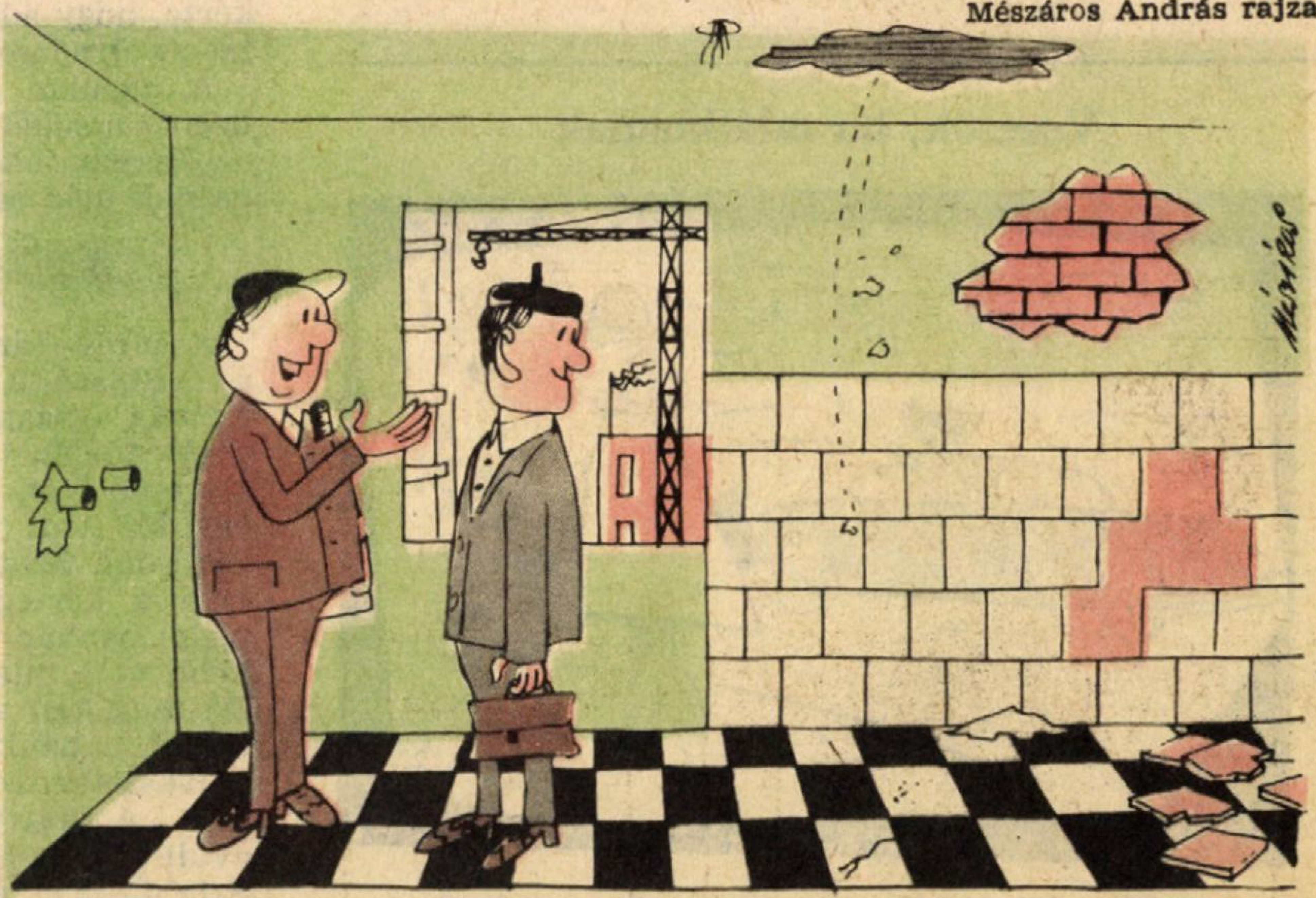
NEONFÉNYES ÉPÜLETEKBE KÖLTÖZIK AZ ECSERI PIAC

Így már más

Építőmunkás-toborzás

Mészáros András rajza

– Jöjjön hozzánk, szaki! A fizetés ezernégyszáz forint és mindig leesik valami . . .

Sportcsalád

– A hármas miért nem eszi a főzeléket?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SZÁGULDÓ TURISTA

A fonyódi vasútállomás mellett áll egy körülbelül 2 x 5 méteres tábla, amelyen a Somogy megyei Tanács Idegenforgalmi Hivatala tájékoztatja a járókelőket a község üdülőinek elhelyezkedéséről és a környék turista-útjairól, illetve jelzéseiről.

A térkép baloldalán az alábbi szöveg áll, mellette magyarázattal:

FONYÓD V. Á. = VÁRHEGYI KILÁTÓ 2 KM (1 ÓRA)
FONYÓD V. Á. = SIPOS HEGY 1 KM (1/2 ÓRA)
FONYÓD V. Á. = „PRÉSHÁZ" BORKOSTOLÓ 1 1/2 KM (1/2 PERC)

Azonnal elővettem maradi matematikai emlékeimet és rövid számítás után rájöttem, hogy a gyanútlan turistának nem kevesebb, mint 180 kilométer órasebességgel kell haladnia ahhoz, hogy a borkostolót fél perc alatt elérje.

Dr. Bártfai László
Marcali

Tristan Bernard kalandjai

A századelő híres francia vígjátékírója és humoristája két dologról volt nevezetes. Először is arról, hogy a gyorsan elterjedt új férfidivat, a simára kiborotvált arc őt nem hódította meg, sőt, hatalmas szakáll keretezte széles és mosolygó képét. De ennél is nevezetesebb lett ő — no persze sok nyelvre lefordított munkáin kívül — tréfás kalandjairól, ötleteiről, amelyeknek kedvéért egyetlen „ziccert" sem hagyott ki.

LEXIKON

Már a zöld frakk tulajdonosa volt, amikor egy új lexikon kiadója életrajzot kért tőle. Két tömör mondatban fogalmazta meg a nagy író az életrajzát. „Tristan Bernard 1866-ban született Párizsban. A házra, amelyben született elhelyeztek egy táblát: Phőnix-Biztosító."

ZENE

Hivatalos volt W. gróf, a legszebb Párizs környéki kastély tulajdonosának estélyére. Felöltötte frakkját, felcsíptette monokliját, és elindult a fogadásra. Tudva ezeknek az „előkelő estélyeknek" etikettjét, menetrend-beosztását, igyekezett pontos lenni. Nem sikerült. Esett az eső, későn kapott bérkocsit, mire megérkezett, a társaság már az oszlopos teremben ült, állt, szorongott, mert a sarokban, a hatalmas fehér zongora mellett egy idősebb, agyonkenceficézett hölgy állt és énekelt. Tristan Bernard lábujjhegyen belopódzott, megállt ő is egy oszlop mellett, figyelt, hallgatott. De nem sokáig. Néhány perc múlva megbökte frakkos szomszédját és súgva ezt mondta:

— Uram. Miért énekel ez a nő? Hiszen szörnyen hamis ez a Mozart!

A frakkos úr felelt:

— Ha nem haragszik, a hölgy a feleségem, tehát Z. márkiné; ezenkívül pedig bocsássa meg neki Ön is a szenvedélyét. A feleségem ugyanis teljesen süket.

Tristan Bernard zavarában megsimította szakállát. Aztán kicsit oldalt lépve, egy papírszeletre felírt valamit. Majd odaintett magához egy lakájt és megkérte, hogy adja át a cédulát az úrnőnek, aki énekel.

A cédulán a következőt üzente a süket márkinénak: „Kérem, hagyja abba, a dalnak már vége van.

IRODALOM

A híres bankárdinasztia, a Rotschild bárócsalád francia ágazatának történetünk idején élő és sokat szereplő feje, szinte napra egyidős volt Tristan Bernard-dal. Meg kell hagyni, erre a kor-egyenlőségre a nagy bankár sokkal büszkébb volt, mint a nagy író. De meg kell azt is hagyni, tudott a bankár áldozni is művészetkedvelő természetére. A megroskadó és elavult konstrukciójú Pigalle-Színházat az ő pénzén építették át, korszerű, modern berendezésű színházra, szinte gombnyomásra átállíthatóan, kamara-nézőtérre és színpadra szűkíthető falakkal, a darabok igényei szerint.

Tristan Bernard egyik darabja is itt került színre. Siker volt, bankett, majd az egyik estére a mecénás bankár meghívta magához vacsorára az írót. Más vendég nem is volt, csak ő. A vacsora sok fogásból állt, a testes író bírta az iramot, és szerette a finom falatokat.

Ám a vacsora után, mikor a dohányzóban már a gyűrűs szivarra is rágyújtott, feketéjét is megitta, a whiskyt is kortyolgatta, kiderült, hogy a finom vacsorának nagy ára van. A bankár elárulta titkát. Szabad óráiban verseket írt, és mert úgy látszik, a milliomosoknak a nagy pénzhajszában azért több szabad órájuk akad, bizony a Rotschild-ház francia fejedelme két nagy pepita füzetet vett elő a trezorból. Sűrűn teleírva versekkel.

És olvasta a verseket.
Egyiket a másik után.
És az író csak hallgatta.
Egyiket a másik után.

Aztán mikor egy elálmosítóan hosszú felolvasás után a bankár még hatásszünetet is tartott, sőt meg is kérdezte: „Nos, mester, hogy tetszik?" — az író lecsapott:

— Látja, uram, milyen nagy a különbség egy bankár és egy költő között? Ha egy bankár rossz verset ír, nem történik baja. De ha egy költő rossz csekket ír — letartóztatják.

B. E.

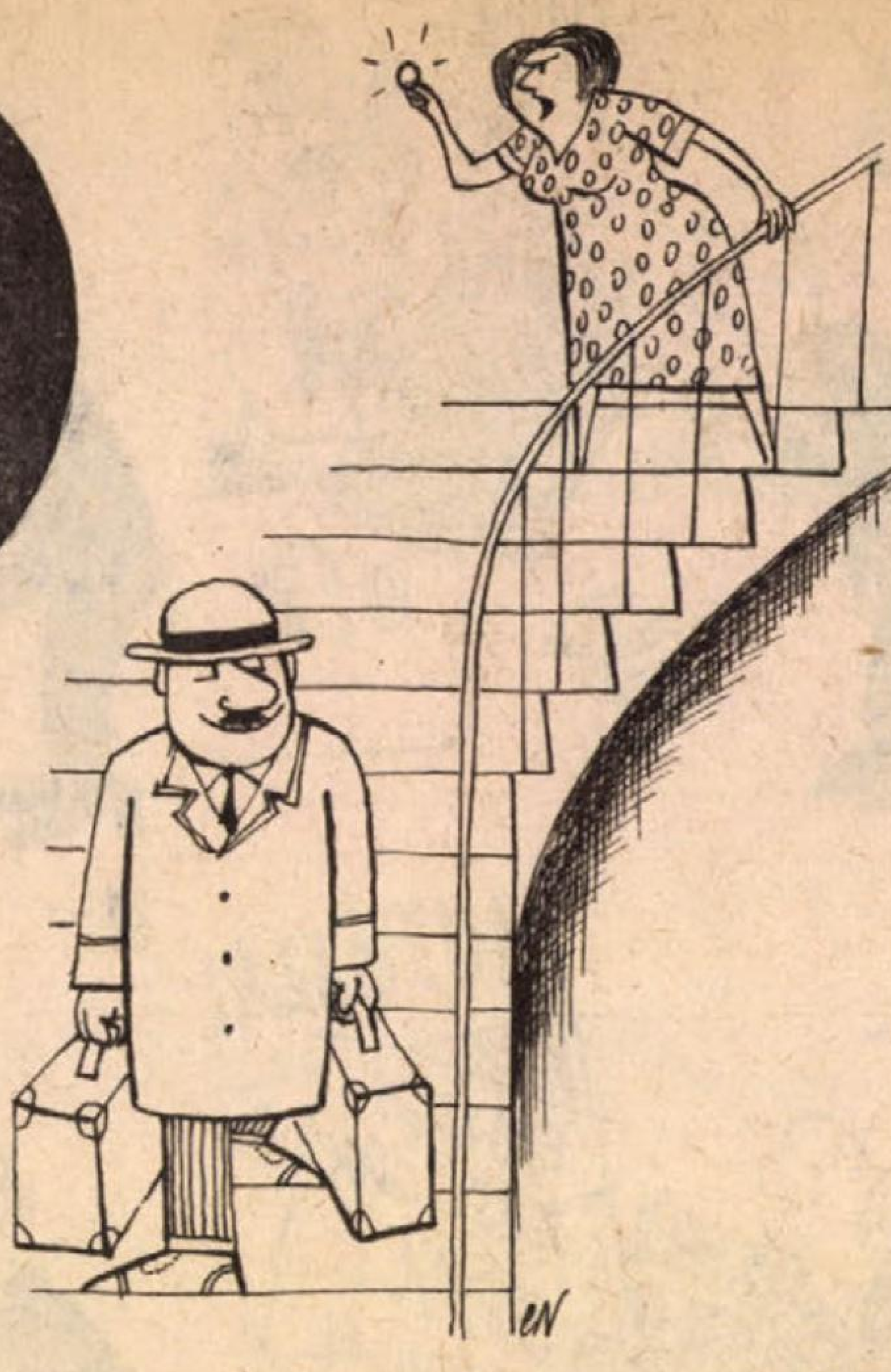
Vezetők, ha találkoznak

– Szervusz, Ica! Te még a kutyánál tartasz?

Baleset

– Kázmér, itthon felejtetted a jegygyűrűdet!

Légy elégedett

Ha azt akarod, hogy szeressenek: légy elégedett!

Ha azt akarod, hogy a feljebbvalóid kedveljenek: légy elégedett!

Ha azt akarod, hogy előbbre jussál: légy elégedett!

Ha azt akarod, hogy az újságírók írjanak rólad: légy elégedett!

Elégedett embereké a jövő!

Persze, nem kell ódákat zengeni, vagy ütemesen tapsolni. Nem. Ezt ma már senki sem várja tőled. Elég, ha elégedett vagy, s ma már tulajdonképpen nem is olyan nagyon nehéz elégedettnek lenni.

Elégedett sokféleképpen lehet az ember. Néha elég egy-két szó, vagy egy derűs, elégedett mosoly a szájszögletben. Megteszi egy elégedetten csillogó szem is, nem muszáj mind a kettőnek csillogni. Ha nincs más lehetőség, kitűnően beválik egy-egy elégedett cuppantás is, vagy az, hogy néhányszor felkiáltasz: ez aztán döfi!

Ez persze nem jelenti azt, hogy nem lehetsz elégedetlen. Lehetsz. És ennek kifejezést is adhatsz. Panaszkodhatsz, amennyit csak akarsz, emiatt semmi bajod sem lesz, és panaszaidat minden bizonnyal orvosolni is fogják. De sokkal gyorsabban érsz el eredményt, ha elégedett vagy. Ha elégedetten panaszkodsz, ha derűs mosollyal síránkozol, ha csillogó szemmel kérsz gyógyírt a sebeidre, ha nagyokat cuppantva morogsz, ha „döfi, döfi!" felkiáltásokkal zenged el a bánatodat.

Az elégedetlen embert senki sem szereti. Félnek tőle, idegesek lesznek, ha csak meglátják valahol, nagy ívben elkerülik és pánikszerűen menekülnek előle.

Légy elégedett!

De nem tunyán, babérokon ülve, meghunyászkodva, elvtelenül, hanem harcosan, bátran, szókimondóan, beosztásra való tekintet nélkül.

Az ilyen embereket nevezem én *elégedettenkedőknek.*

Az *elégedettenkedők* hamarabb kapnak prémiumot, dicséretet, kitüntetést. Hamarabb intézik el az ügyüket, hamarabb jutnak be mindenhova és az életük is sokkal könnyebb.

Ezek szerint tehát vannak, az örök elégedetlenkedők és az örök *elégedettenkedők.*

Az örök elégedetlenkedő saját magának is árt. Rendszerint kellemetlenségekbe keveredik, aminek következtében kikészülnek az idegei, lefogy, a szeme karikás lesz, a vérnyomása magas és nappal nem fog tudni dolgozni, éjjel pedig aludni.

Az örök *elégedettenkedő* viszont nyugodtan él, meghízik, a vérnyomása normális marad és éjjel kitűnően alszik.

Szítsuk tehát fel magunkban az elégedettség tüzét!

Elégedettenkedjünk!

Abból nem lehet baj! Sőt!!

Mikes György

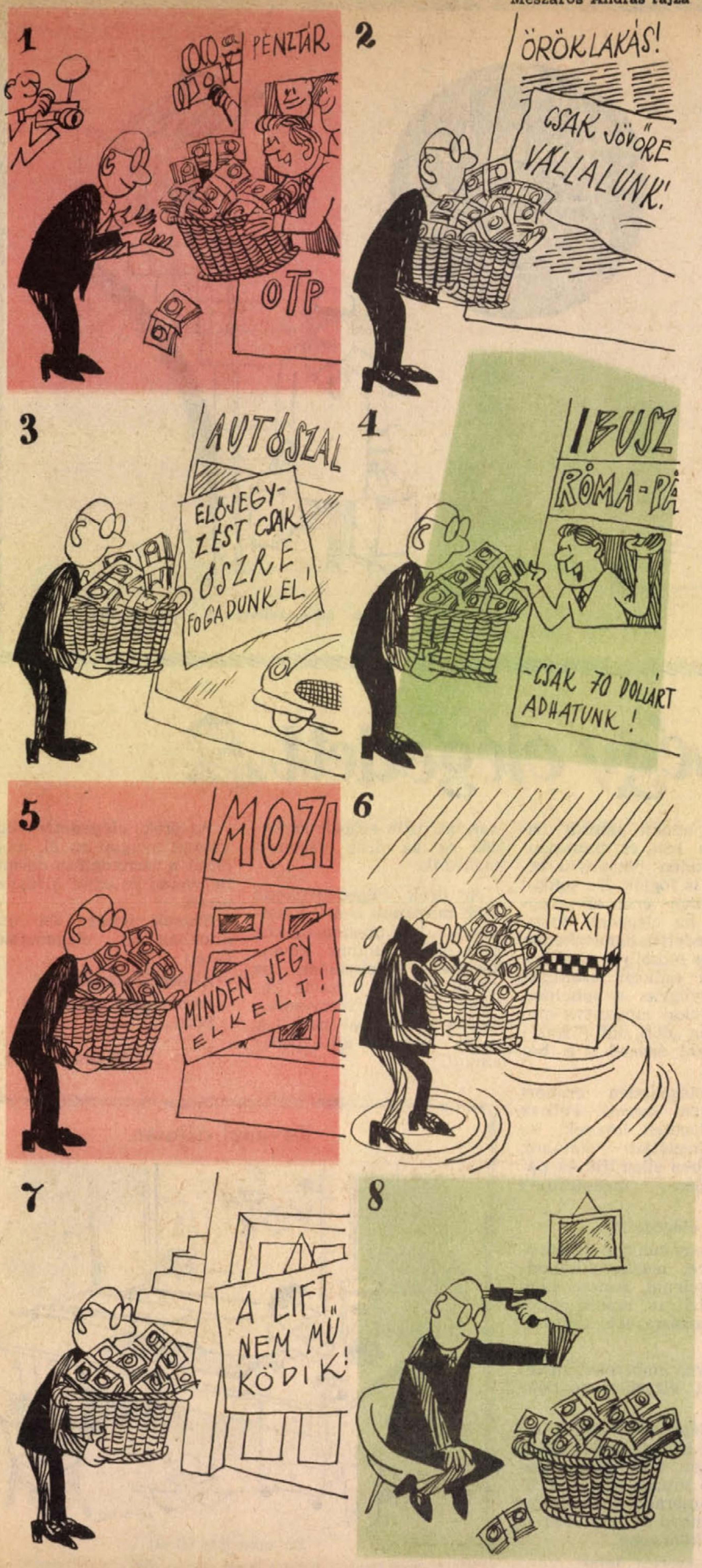
Tavaszi délután

– De soká lesz fél öt! . . .

LOTTÓ-TRAGÉDIA

Mészáros András rajza

„Törvénytisztelő" EMBEREK

Olvasok egy szaktanulmányt a markecolásról, mondhatom, figyelemreméltó tanulmány, konkrét esetek leírása teszi plasztikusabbá. Így például megtudja az ember belőle, hogy Cz. I. budapesti lakos a Rakéta büfében 25 forintnyi serital elfogyasztása után összeismerkedett egy bizonyos Jóskával, akivel további 70 forintnyi bizalmat ittak meg, majd Jóska lecsatolta Cz. I. óráját és elegánsan távozott — mire mit tett Cz. I.? Mikor újra találkozott Jóskával, gyorsan italozott vele egy részegedésnyit, hogy ezzel is csökkentse csalódása miatti bánatát, ami olyannyira sikerült, hogy Jóska ezúttal minden nehézség nélkül lekapcsolhatta róla az előbbi helyett vásárolt új óráját is. Olvashatni továbbá e markecolásról szóló értekezésben egy kisközségi plébánosról, akinek alkalmi ivótársai kilopták zsebéből a harang árát; sőt egy olyan nőszemélyről is, akit 45-ször állítottak elő üzletszerű kéjelgés gyanúja miatt. 27-szer zártak el hasonló ok bebizonyodtán és 13-szor utaltak kórházba betegsége miatt, nem volt tehát idegen a külvárosi társaságokban és mégis megmarkecolták.

A legszebb azonban e tanulmány következő mondata: „Véleményünk szerint amíg a vendéglátó ipari dolgozók a különböző fajtájú szeszes italok eladásában „tervteljesítés" vagy egyéb címeken anyagilag is érdekeltek, addig nincs remény a helyzet gyökeres javítására. Továbbra is ki fogják szolgálni szeszes itallal a már ittas személyeket és ezzel tovább növelik a bűncselekmények elkövetésének lehetőségét."

Hát igen.

Ezekután én a következőképpen képzelem el egy klasszikus markecolás előzményeit:

Színhely: a Boxcsarnok étteremnek becézett osztályon aluli ivóhely. Bözse felszolgálónő Rezek főcsaposhoz:

— Tónikám, háromszor féllityi rumot!

— Te, nem ittasok ezek a vendégek?

— Hová gondolsz?! Tökrészegek.

A kiszolgálás megtörténik.

(gombó)

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

A színiiskola elvégzése után, a vizsgaelőadás másnapján, harmadmagammal felhívtak a Réti-féle színházi ügynökségre. Alacsony termetű, őszhajú férfinak mutattak be: a Veszprémi Színház igazgatója volt, szerződtetni akart bennünket. Óriási boldogság: azonnal szerződéshez jutunk! Mindenki elmondta, milyen szerepet szeretne játszani, az igazgató bólogatott, helyeselt. Egymásra néztünk: ez csodálatos! – mondta a tekintetünk. Elénk tették a szerződést: hát ez meg mi? „Az igazgató kívánságára önök kötelesek operettkórusban is részt venni." Az igazgató megnyugtatott bennünket: „Ez csak azért kell, hogy néha-néha, ha valami nagyszabású zenés darab megy, maguk, fiatal művészek, kisegíthessenek bennünket." A többiek lelkesedése elragadott, és én is aláírtam életem első szerződését. Egy augusztusvégi, napos délután érkeztem Veszprémbe. Másnap reggel megnéztem a próbatáblát. „Hamburgi menyasszony, férfikar." Na, akkor nekem nincs próbám, ki a korzóra! Vadonatúj nádpálcámat forgatva sütkéreztem a női szemek sugarában. Egyszerre egy kis kopasz emberke pattant elém: „Maga mért nem jön próbára?" – kérdezte szigorú hangon. Önérzetesen válaszoltam: „Nekem nincs próbám, csak a férfikarnak!" Ő nem tágított. Már sokan figyeltek ránk. Kezdett kínos lenni a dolog. Megadóan követtem a színházba. A zongoraszobában a karmester felém intett: „Skálázzon, kérem!" Most kitolok veled – gondoltam, és olyan hamisan daloltam végig a C-dúr skálát, ahogy csak tőlem telt. Utána büszkén néztem körül. „Remek! Tenor kettő!" – mondta a karnagy. Így lettem kórista Veszprémben...

Ráday Imre

Nők a hivatalban

Vasvári Anna rajzai

AZ ELÁRUSÍTÓNŐ

A HÁZIAS

A RAJONGÓ

A DÉMON

A MIMÓZA

A HÍRNÖK

Rosszkor jött...

– Ma nincs félfogadás, kérem!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Kedves Ludas!

Manapság sok szó esik a népesedésről, hadd tárom a nyilvánosság elé, mi mindenen kell keresztülmennie egy anyának ahhoz, hogy elhigygyék: él a gyermeke!

Ez az utóbbi kijelentés talán furcsának hangzik, de a munkahelyemen az SZTK-felelős *ezt* az igazolást kérte tőlem. Csodálkozó arckifejezésemre mentegetőzött, kijelentette: ő elhiszi, hogy Andriska él, és nagyon helyes csecsemő, őt nem is lepte meg, hiszen a kicsi születését megelőzően is elég gyakran látott, s a természet nem csinál mindenből titkot. Látta a gyerek születési anyakönyvi kivonatát is, sőt a személyi igazolványomban az erre vonatkozó hivatalos bejegyzést is. De ez nem elég, hozzak igazolást a tömbmegbízottól is.

Törvénytisztelő állampolgár vagyok, nekiláttam tehát a nagy feladathoz: bebizonyítani, hogy élő gyermekem, pontosabban: csecsemőm van. Először a házfelügyelő adott egy igazolást, büntetőjogi következmények terhe alatt bizonyította, hogy Andriska megszületett, én vagyok a mamája, s a gyerek viruló egészségnek örvend. Pecsétet is tett rá: „Lakókönyvvezető 30.362".

Gondoltam, hogy baj már nem lehet, s joggal anyának éreztem magamat. Magammal vittem még Andriska születési anyakönyvi kivonatát, s a saját személyi igazolványomat. Andriskát csak azért nem vittem magammal, mert esett az eső. Sajnos, a tömbmegbízott elutasított, a bemutatott papírok nem bizonyultak elegendőknek. Egy kissé epésen kijelentettem, hogy talán jobb lett volna a kicsit is magammal hozni, akkor talán elhinné, hogy gyermekem született, s ezért töltöm odahaza szülési szabadságomat, nem valami másért. A tömbmegbízott kedvesen kijelentette, hogy az sem lenne elegendő, a gyermek egymagában nem bizonyíték, gyereket kölcsön is lehet kérni. Az a baj, hogy az igazolásról hiányzik a lakóbizottság elnökhelyettesének az aláírása.

A magyar anyák védelmében igyekeztem nyugodt lenni, hazasiettem s megszereztem a hiányzó aláírást, majd visszamentem a tömbmegbízotthoz, aki most már készséggel adott hivatalos igazolást Andriskáról.

Andriskának különben megmutattam az igazolványt. Amikor meglátta, keservesen elkezdett sírni. Igaza van. Mint gyermeke jövőjéért aggódó, most már hivatalosan igazolt anya, csak azt szeretném, ha addigra le tudnánk számolni a túlzott bürokráciával, amíg Andriska felnő.

Tisztelettel:
Mátrai Jenőné
Bp. V., Balaton u. 15.

AUTOBUS – ÉPÍTŐ javaslat

Az irodalom nagyjai között alig találunk írót, akiről több humoros anekdota keringene, mint Bernard Shaw-ról. A nagy szatirikus külön világhírnevet szerzett magának úgynevezett „bemondásaival". Ezek nagyjában közismertek. A napokban felfedeztünk egy kevésbé népszerű, de igen jellemző Shaw-történetet.

Newcastle angol ipari központ Városi Színháza a következő sorokat intézte a mesterhez:

„Nagy lelkesedéssel készülünk az ön Caesar és Cleopatra című remekművére. A próbák alatt, sajnos, kiderült, hogy az előadás körülbelül negyedtizenkettőkor érne véget, viszont a peremvárosokba – ahonnan munkásközönségünk java része rekrutálódik – fél tizenegykor indulnak az utolsó autóbuszok. Távol áll tőlünk, hogy önhatalmúlag háromnegyed órát húzzunk az ön csodálatos alkotásából. Ezért arra kérjük – a dolgozók érdekében –, változtassa meg Newcastle város számára a darabot."

Shaw a következő választ írta:

„Őszintén sajnálom, hogy nem tehetek eleget kérésüknek. Viszont volna egy javaslatom: Newcastle városa – a dolgozók érdekében – változtassa meg az autóbusz-menetrendet."

A pesti utca két oldala

– Pá, szomszédasszony! A viszontlátásra 1965-ben...

PESTI tudósítónktól

Bizonyára nagy szenzációja lesz a francia könyvpiacnak Mauriac „Nagyítás" című regénye, amely a hírek szerint 200 oldalon mindössze 2 perc történetét mondja el.

Sajnálom a neves francia kartársat, de én ennél nagyobb szabású feladatra vállalkoztam. Legújabb háromkötetes regényem mindössze két másodperc történetét dolgozza fel. A főhős ugyanis a Dunába ugrik, és két másodperc alatt éri el a vizet. Ez alatt a két másodperc alatt végigpereg előtte egész élete az öngyilkos-lélektanból ismert részletességgel. Erről szól a trilógia.

*

Valamelyik nap hallottam, hogy az Utópia nevű csendes-óceáni sziget rádióállomásának bemondója a rendes esti hírszolgálat időpontjában ezt mondta:

– Húsz óra, híreket mondanánk, ha lennének, de nincs semmi újság. Helyette tánczenét közvetítünk.

*

Minden természettudományos felfedezés lelkesedéssel tölt el, s megvallom, hevesebben dobogott a szívem, amikor olvastam, hogy óceánkutatók megtalálták a világ legnagyobb gilisztáját. Ez a giliszta 2 méter hosszú és 30 centiméter átmérőjű, ami óriáskígyónak sem megvetendő testalkat. Talán nincs messze az idő, amikor megtalálják a világ legnagyobb kolibrijét, amely sasokkal táplálkozik és néha szarvasmarhákat ragad el.

f. l.

Nikotin-haligali

Nekem a legkedvesebb élvezetem:
Dohánnyal gyilkolni a szervezetem,
Mert lassúbb hatásfoka mián,
Jobb, mint a cián,
A nikotin!

Időről időre
Leszívom tüdőre,
Leszívom gyomorra,
Szodoma, Gomorra,
Végzetem kihívom,
Aztat is leszívom!

Javallja mostanság az orvosi kar:
Hagyjam a dohányozást abba hamar,
De hogy a napi ötven bagóm,
Mely lészen bakóm,
Elhagyjam én?... Aligalig!

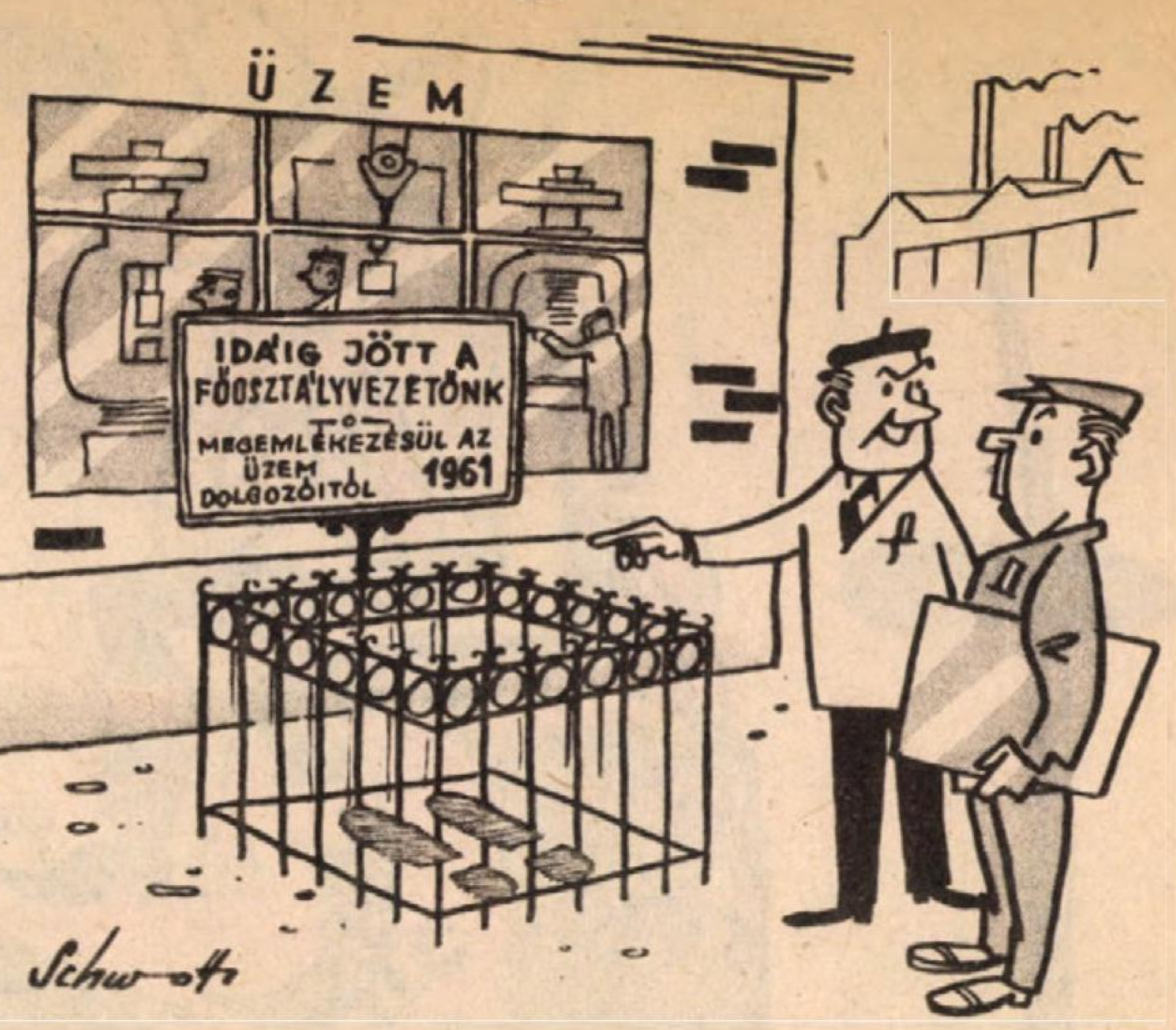
Remélem, őszre, mire jő a szüret:
Beérik nálam is az érszükület,
És amire az ősz is elmén,
Vérnyomás felmén
Ötszázra tán;

Oh, drága szédülés,
Szoktató szélhüdés,
Kifújom körökre,
Leszívom hörögve
Füstjét és lávdját,
A finánc-lábáját!

Halálosabb viszonyt, mint én, s a bagó,
Nem ábrázolt talán, csak Viktor Hugó,
De hogy a napi ötven bagóm,
Mely lészen bakóm,
Elhagyjam én?... Aligalig!

S. P.

Kegyelet

Irodagépesítés

– Nem bánom, fiam! Látom, sok a dolog, gyere haza éjfélre...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KINT LESZEK A VÍZBŐL?

Strandbérletet vásároltam. Ez arra jogosít, hogy tizenöt alkalommal önfeledten lubickoljak a Széchenyi fürdő gyógyvizében. Két hónapos idő-határon belül.

De hát lehet-e szó önfeledt lubickolásról, amikor a kis kartonlap hátán levő „Tudnivalók" egyik pontja így hangzik:

> „Ha technikai vagy más okból a fürdő zárva lenne, a bérlet tulajdonosa a fürdővel szemben kártérítést, vagy meghosszabbítási igényt nem támaszthat."

Tisztelettel bejelentem, hogy amennyiben a fenti eset előadódna, nem támasztok kártérítést (!) a Fővárosi Fürdőigazgatósággal szemben. De ha az elkövetkezendő két hónapban, mielőtt a bérletemet leuszkáltam volna, technikai vagy más okból a fürdő bezár, meghosszabbításért mindenképpen folyamodok majd.

Amikor bérletet váltottam, tulajdonképpen tizenöt jegyet vettem meg előre. Igaz, olcsóbban jutottam hozzájuk, mint egyenkénti vásárlás útján. A Fürdőigazgatóság viszont *előre és egyszerre* kapott 60 forintot, amivel már komoly vállalkozásokba kezdhet. Ez is igaz.

Ezen túlmenően a magam részéről vállaltam a kockázatot, hogy az elkövetkező két hónap alatt esetleg nem sikerül kihasználnom teljesen a bérletet és elvesztek egy csomó pénzt, mert a szakszervezet hosszabb tanulmányútra küld az olasz tengerpartra, vagy 13+1-es találatom lesz, és külön strandot veszek magamnak, vagy netán öszszekeverődnek az évszakok, és erős fagyok lesznek lavinával, hóviharral, vagy – ami a legvalószínűbb – lustaságból nem kelek fel kora reggel satöbbi, satöbbi.

Jogérzetem szerint, ha én ennyi kockázatot vállalok, csak hogy szubjektíve is elősegítsem „A tiszta Budapestért"-mozgalom sikerét, a jó ügy érdekében a Fővárosi Fürdőigazgatóságnak is vállalnia kellene, hogy *üzemzavar* esetén meghosszabbítja bérletem határidejét.

Nem bánom, mondjuk, azzal a kikötéssel, hogy a zuhanyozót ez idő alatt már nem használhatom.

(k. a.)

Orgonás negyed

A budai Orgona utca — nomen est omen — tele van gyönyörűen virágzó orgonabokrokkal. Lila és fehér illatfelhők lengik át a kerteket, boldogan üldögélnek itt a lakók.

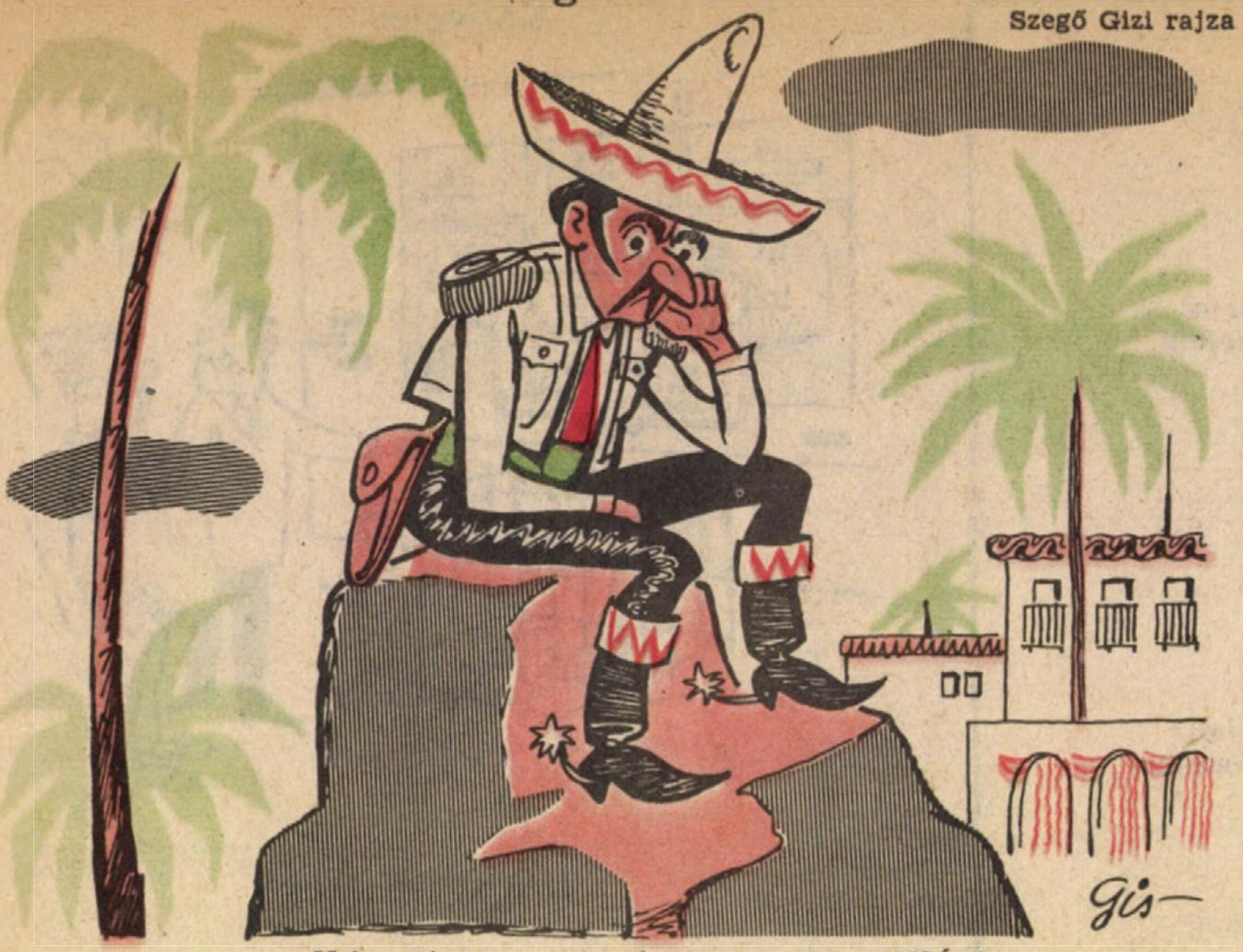
Szürkületkor egy délceg Opel Rekord kanyarodik be az Orgona utcába. A kocsi rejtélyes, senki sem száll ki belőle. Ám, amikor elcsendesedik az utca forgalma, felpattan a kocsi ajtaja, egy férfi és egy kisgyerek ugrik ki belőle. A gyerek felmászik a kerítésre és szakavatott, gyors mozdulatokkal — egy szalagon dolgozó munkás egykedvűségével — tépni kezdi az orgonákat. A férfi ezalatt cigarettára gyújt és „falaz". Amikor a lakók észbekapnak és kirohannak, a virágot szeretők beugranak az autóba és eltűnnek a zsákmánnyal.

Érdekes jelenség ez. Luxusautóra telik, orgonára még nem.

(tp)

Mai gondolkodó

Szegő Gizi rajza

– Vajon mire nem pumpoltam meg még az USÁ-t?

Tragédia

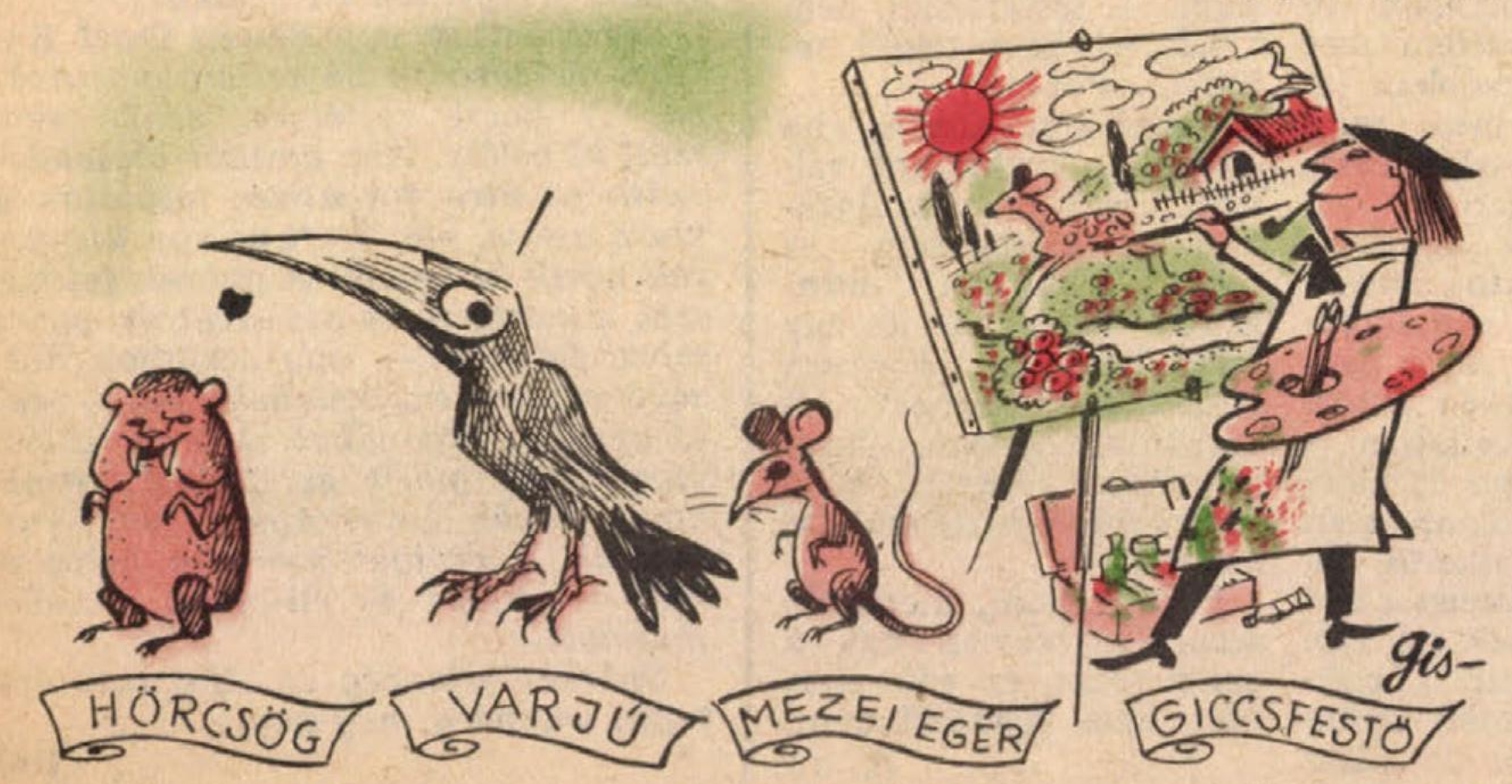
Szűr-Szabó József rajza

Éva: Veled maradok!

Kártevők a természetben

Szegő Gizi rajza

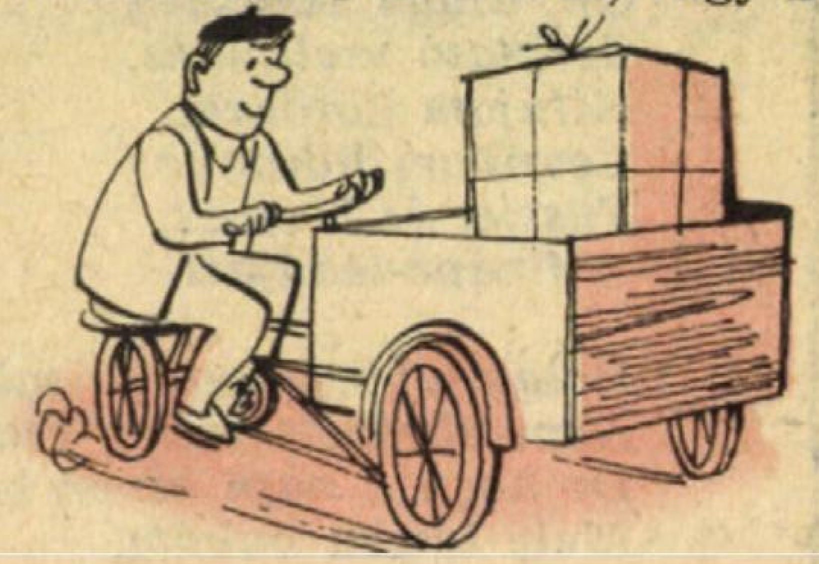
GYŐZELEM

Megyei városunk már-már kezdett büszke lenni arra a jeles férfiúra, akit egyszerű dolgozó létére, ott lehetett látni minden nemes kulturális és művészeti rendezvényen. A színházban a második sorba volt bérlete, de megjelent a bérleten kívüli előadásokon is, hangversenyeken és irodalmi esteken ugyancsak ott ült mindig az első sorokban, a könyvtár legszorgalmasabb látogatói között tartotta számon, s az állami könyvesbolt vezetője szerint havi könyvvásárlása gyakran megközelítette az ezer forintot.

Mondom: már-már kezdtek rá büszkék lenni a városban.

Ám akkor valamelyik kezdő megyei tisztviselő mosógépet vásárolt. És kiderült minden.

Városunkban ugyanis nincs tehertaxi, nincs házhozszállítás, autót se tud mindenki szerezni, így mosógépek, nagyobb csomagok, kisebb bútordarabok többnyire triciklin jutnak el az állomásról, vagy az üzletből a lakásokig. A lebonyolítás igen egyszerű: este beszól az ember, vagy be-

dob egy cédulát a tricikli tulajdonosához s másnap a kívánt időben lebonyolódik a forgalom. A mosógép is idejében hazaszállítódott és hivatalos szemek előtt is világossá vált immár, hogy a tricikli tulajdonosa nem más, mint a színházban, könyvtárban, hangversenyen oly gyakran megforduló férfiú, akire már-már kezdtek büszkék lenni.

Nehogy azt higgye bárki, hogy ezek után egy rossz szót is szóltak a maszeknak, vagy korlátozták tevékenységét. Az az idő elmúlt. Az állami szektor fölényével győzzük le a maszekokat.

Rövidesen megalakult a Városi Tricikli Vállalat. Most ez a helyzet: van egy kétszobás iroda. Egyik szobában ül a vezető, hiszen hogyan is boldogulna egy vállalat vezető nélkül? A másik szobában ül az adminisztrátor, aki a rendeléseket nyilvántartja, mellette a könyvelő, aki a bevételeket, a személyi és dologi kiadásokat szorgalmasan beírja a rubrikákba. Télen természetesen egy fél munkaidős fűtőt is kell alkalmazni s ugyancsak fél munkaidős takarítót is.

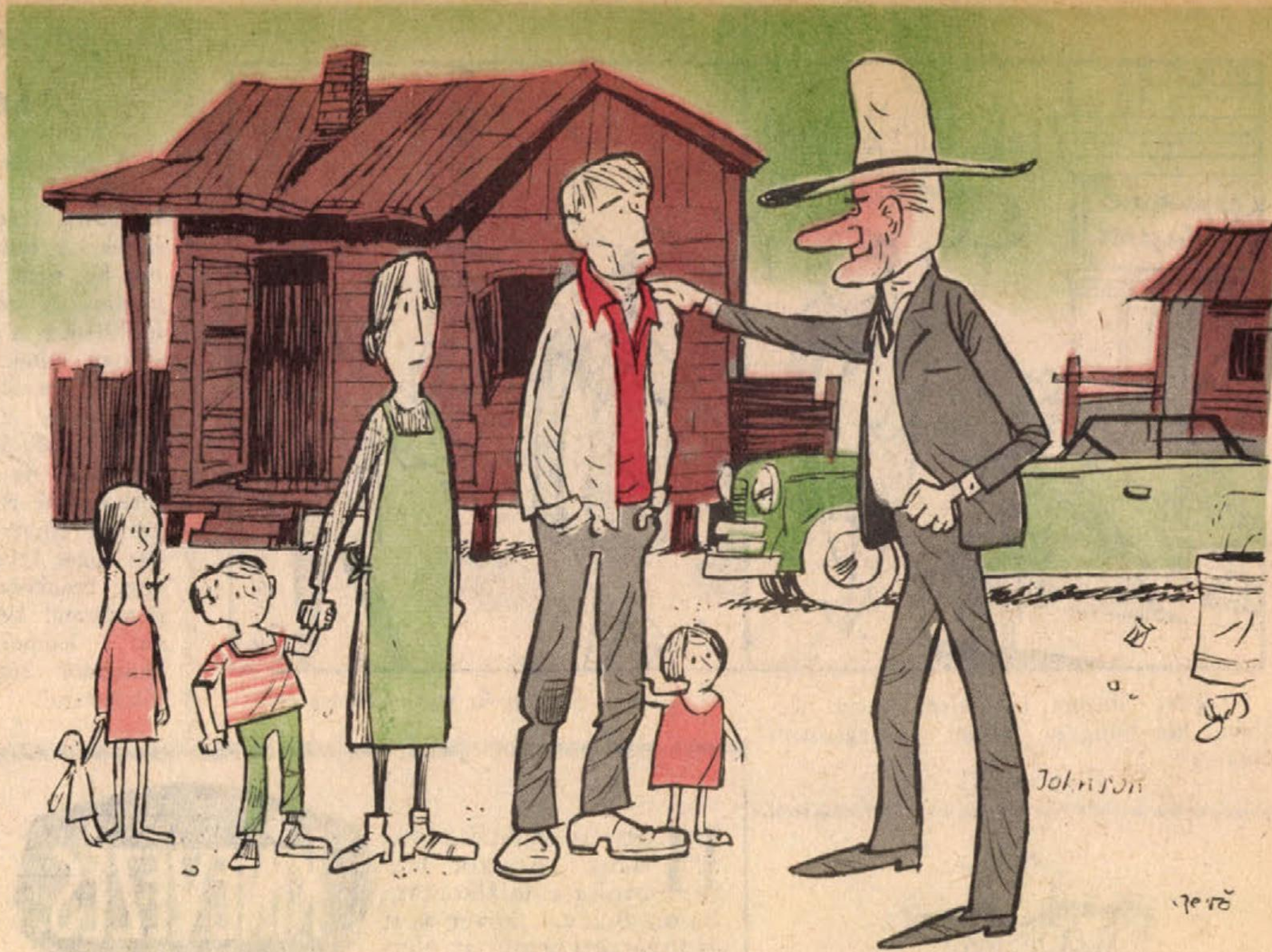
Majd elfelejtem: van még *egy* triciklis ember is, aki szigorúan nyolc órás munkaidőben elvégzi a szállításokat.

A Városi Tricikli Vállalat megalakítása kicsi győzelem, de győzelem! Büszkék lehetnek az alapítók.

Sipos Gyula

Több mint 30 millió amerikai él szegénységben

Gerő Sándor rajza

Johnson: Emberek, ne törődjenek a milliomosokkal, maguk vannak többségben!

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Povács egy idegen városba érkezik, és hotel után érdeklődik.

– Mondja, kérem – szólít meg egy férfit –, melyik a legjobb szálloda a városukban?

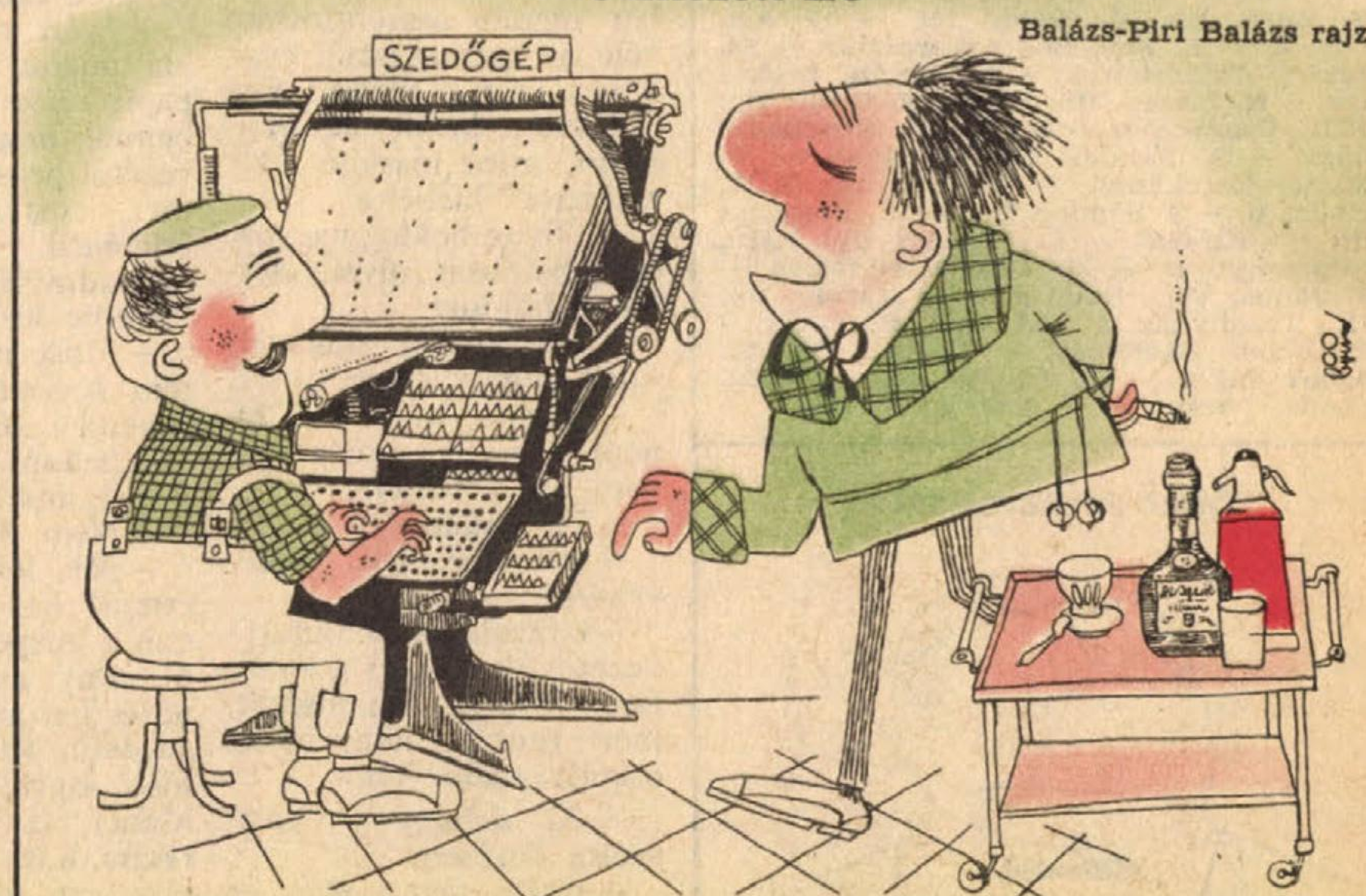
– Vannak, akik a Fehér Bárányt tartják a legjobbnak, és vannak viszont, akik az Arany Kakast szeretik jobban. De azt elárulhatom önnek, hogy bármelyikbe megy a kettő közül, aludni úgy sem fog tudni.

– És miért?

– Mert egész éjjel azon fog sopánkodni, hogy miért nem ment inkább a másik hotelbe.

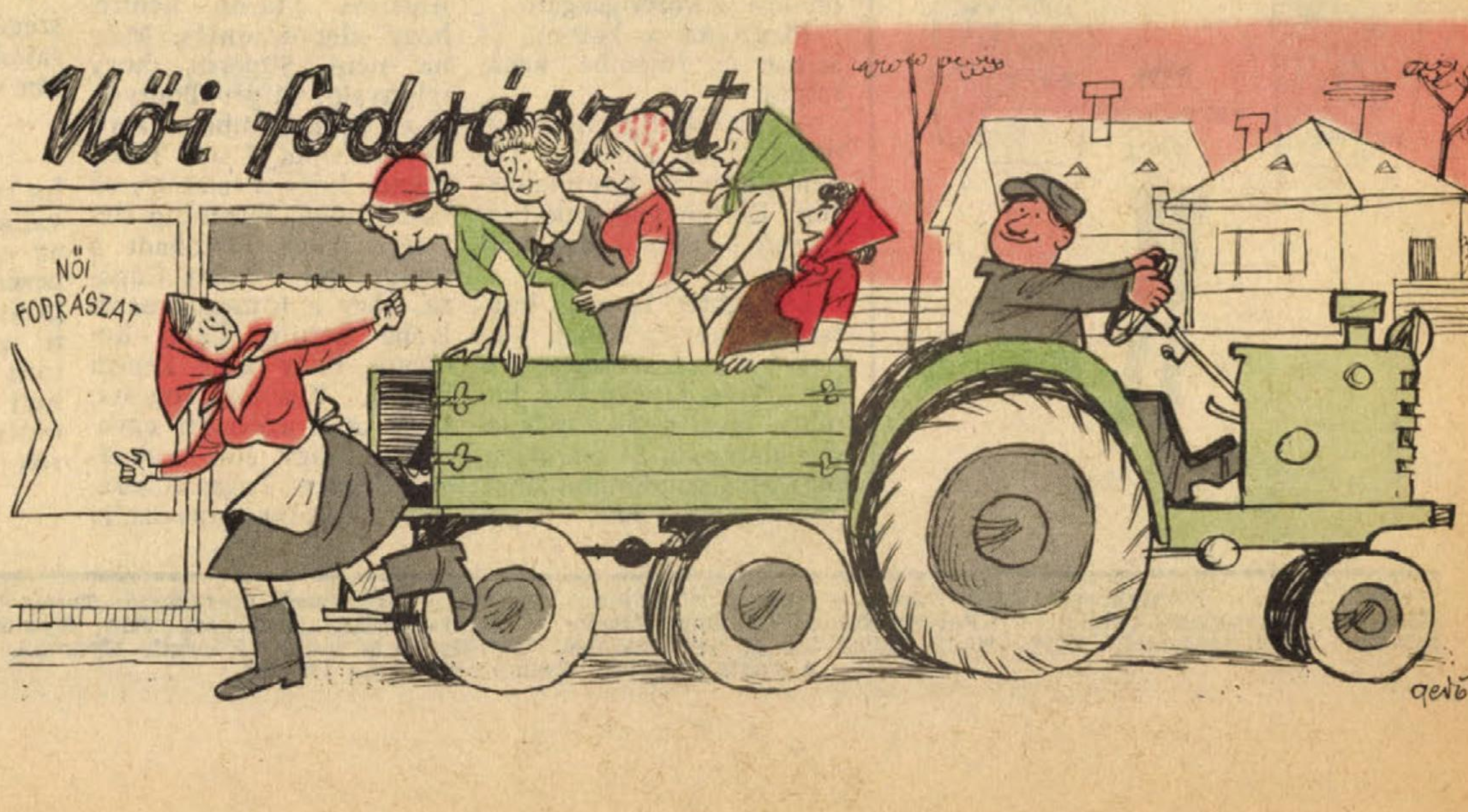
Beérkezett író

Balázs-Piri Balázs rajza

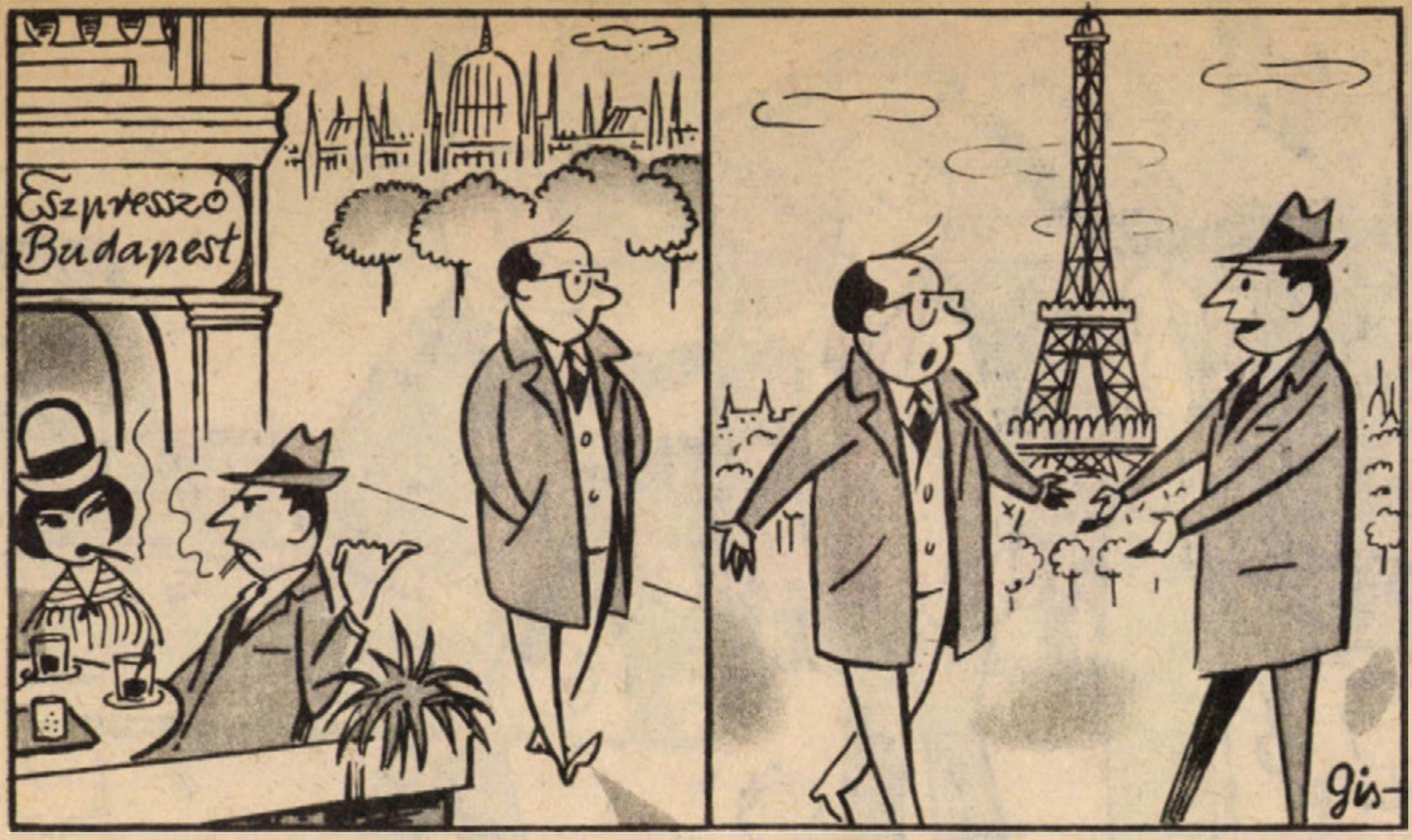
Szombat délután

Gerő Sándor rajza

– Mondtam ugye lányok, hogy kell egy új vontató a téesznek!

Utazási láz

– Azért utazom külföldre, hogy legalább két hétig ne lássam a megszokott pofákat . . .

– Mi az, maga is itt van, Kovács úr?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

LÉGIPOSTÁVAL

A belvárosi főposta Petőfi Sándor utcai oldalán kékszínű postaláda függött légipostai levelek számára. Óránként ürítették. A felbélyegzett leveleket ide dobtuk be, nem kellett az ablakok előtt sorbaállni. A postaládákat bevonták. Érdeklődésünkre a Felvilágosítás-ablaknál azt a választ adták, hogy a változás okát nem tudják, „tessék a levelet az ablakban átadni vagy egyszerű levélszekrénybe bedobni". Mindkettő némi hátránnyal jár a feladóra. Az ablaknál néha sokáig kell sorba állni azért az egy pillanatért, amikor az ember átnyújtja a levelet. A rendes utcai levélszekrényeket általában csak négy óránként ürítik, ami légiposta küldeménynél késedelmet okoz. Helyes volna a légiposta gyűjtőszekrényt újra kiakasztani, sőt minden postahivatal előtt alkalmazni.

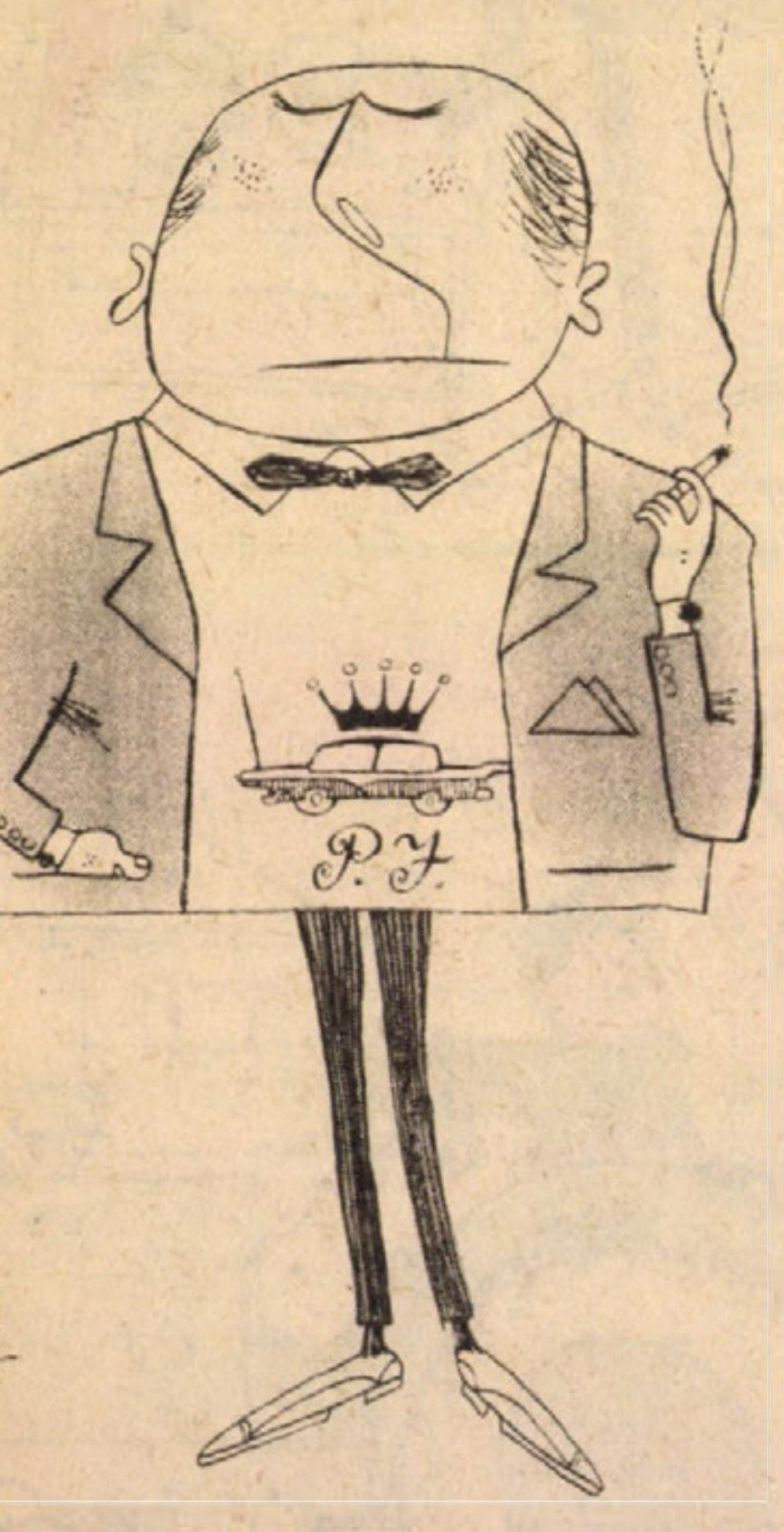
A. S.

SAJNOS...

Nem közölhető kéziratot küldtek:

H. Péter, Bp. XII., Böszörményi u. – R. Géza, Bp. V., Petőfi tér. – H. Ági, Cegléd. — L. Sné, Bodrogkeresztúr. – Sz. József, Csincstanya. – L. István, Szokolya. – N. István, Bp. XX. – M. Gyné, Bp. XIII., Csanády u. – B. András, Kerekegyháza. – S. Sándor, Füzérradvány. – B. Mária, Kecskemét. – V. Jenő, Bp. XIV., Holicş u. – S. Sándor, Bp. XIII., Pozsonyi út. – „Ko-Ga" -- Sz. József, Bp. XIII., Röppentyű u. – M. Ferenc, Nyírlövő. – F. János, VII., Holló u. – F. Károly, Bp. IX., Toronyház u. — A. Gné, Borzavár. – T. János, Rácalmás. – V. Áné, Bp. V., Nyári Pál u. – F. Ágnes, Szeged. – Sz. Gyula, Pocsaj. – B. András, Szeged.

Mai arisztokrata

KINEVEZÉS

Hogy is szokták mondani: „Amikor legutoljára találkoztam Bálna Bélával, kövér volt és sugárzott belőle az életöröm. Tegnap meg..." Kénytelen vagyok eltérni a sémától, de igazán nem tehetek róla, hogy amikor tegnap összefutottam vele az utcán, ismét csak kövér volt, s megint úgy sugárzott belőle az életöröm, mint máskor. Már messziről kiabálta:

– Olyan boldog vagyok, édes barátom, olyan szerfelett boldog!

– Mi történt magával? Csak nem a lottón nyert?

– Ugyan, a lottón? Én nem a szerencsére alapozom az életemet!

– Hát akkor?

– Ide figyeljen: kineveztek!

– Gratulálok. Főosztályvezetővé? – Azért gondoltam erre a lehetőségre, mert tudtam, hogy eddig osztályvezető volt.

– Á, dehogy – válaszolta derűsen.

– Csak nem? Hát ez aztán az igazi meglepetés: ön lett a vezérigazgató?

Megfogta a karom, és szinte a fülembe kacarászta:

– Hát ide figyeljen: adminisztrátor lettem a Jajdejó-pusztai kirendeltségen. Ketten vagyunk összesen – tette hozzá kérkedve.

Lélegzetet is alig kaptam a meglepetéstől. Minek örül ez a szerencsétlen? Nem kinevezték, hanem leváltották, mégpedig alaposan. És én balga, már arra gondoltam, hogy vezérigazgató lett.

– Mondja – puhatolóztam –, miért hiszi, hogy ez kinevezés?

– Ezért, ni! – Az orrom alá dugott egy hivatalos papírt. Körülbelül az volt benne, hogy az osztályvezetői beosztás alól érdemei elismerése mellett felmentik, s Jajdejó-pusztára adminisztrátori munkakörbe kinevezik.

– Most mi lesz? – estem kétségbe helyette. A képembe nevetett.

– Semmi. A jó után jön a még jobb!

– Nem értem.

– Mit lehet ezen nem érteni? Én igazán szerettem a központban dolgozni, annyi aranyos kartársnő és kartárs között. Csupa derű, öröm volt az élet. Ide figyeljen: Compó Manci azt mondta Kárászra, hogy kispolgár, Kárász azt mondta Angolnára, hogy karrierista, Angolna Márna nénire, hogy kleptomániás, Márna néni Sügérre, hogy talpnyaló, Sügér Pontyra, hogy Csuka Csibi a barátnője, Csuka Csibi Pisztrángra, hogy a feleségének barátja van, Pisztráng Heringre, hogy elszakadt a tömegektől, Hering Cápára, hogy a tömegek uszályába került, Cápa Keszegre, hogy nem képezi magát, Keszeg Fogasra, hogy csak azért jár egyetemre, hogy sok szabadsága legyen, Fogas Rájára, hogy mindig átpasszolja a rázós feladatokat, Rája Harcsára, hogy... De soroljam fel a központ összes dolgozóját?

Tátott szájjal hallgattam.

– Jókat röhögtem csak rajtuk, s ügyet sem vetettem piszkálódásaikra. Engem ugyan nem zavart, amikor a főnök kikezdett a gépírónőmmel. Kecsege Annival, mert én egyikkel sem akartam kikezdeni. Abból se csináltam ügyet, ha a beosztottam, Ruszli Péter nagyobb prémiumot kapott mint én, végül úgyis kiegyenlítődnek az efféle anyagi ügyek. Mégsem hagytak ki a játékból: Harcsa Guszti kitalálta rám, hogy a hatszobás balatoni villámat lopott pénzen vettem. Pedig nem is vettem, hanem úgy építtettem, s nem is lopott pénzen, hanem anyagból. Mégis sikerült kifúrnia!

– Szegény barátom – próbáltam részvétet mutatni a helyzethez alkalmazkodva.

– Már miért lennék szegény? Ahelyett, hogy sajnálkozik, inkább örüljön velem együtt.

– Örüljek?

– Persze! Ide figyeljen: ha egy ilyen ménkű nagy vállalati központban, ahol az embernek minden lépését hatvanhárman figyelik, sikerült összehozni azt a vacak kis balatoni vityilót, akkor, elhiheti nekem, hogy fél év múlva Skoda Feliciával járok be Jajdejó-pusztáról!

Fehér Kálmán

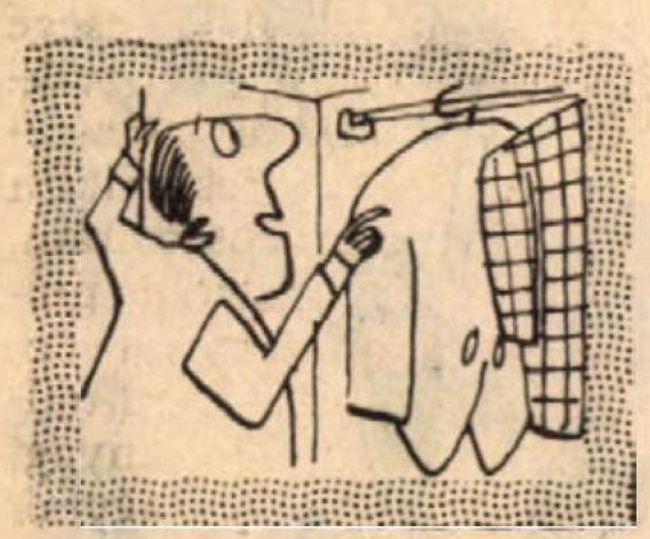
Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100, *142–220 – 64.2919 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504

Ki mit hord...

Repeső szívvel olvastam az újságban nemrég az öles hirdetést, hogy újra itt az alkalom, részt lehet venni a Fővárosi Ruházati Bolt vásárlóinak amatőr divatbemutatóján. Méghozzá a II. AMATŐR DIVATBEMUTATÓJÁN!

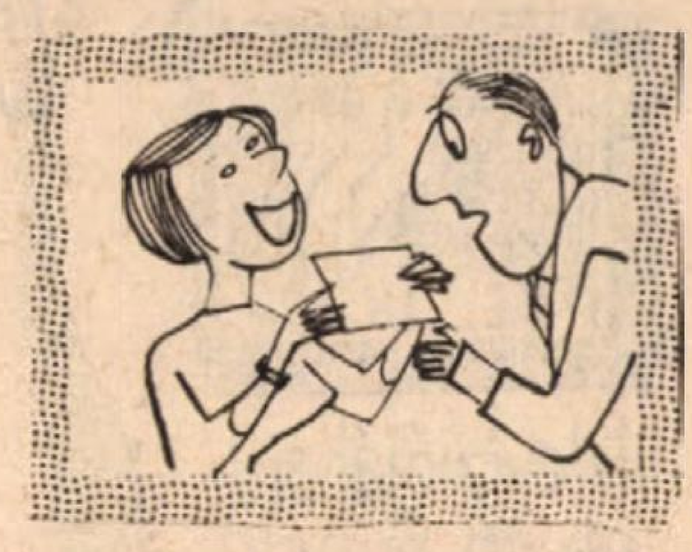
Nem vitás, kár volna elszalasztani ezt a nagyszerű alkalmat. Annál is inkább, mivel én a Fővárosi Ruházati Bolt vásárlóinak I. AMATŐR DIVATBEMUTATÓJÁN sem vettem részt, mert ha jól emlékszem, akkor épp szamárköhögésem volt. De most feltétlenül benevezek. A sok divatbemutató, amivel manapság úton-útfélen találkozni, pokoli gusztust csinál az embernek a manökenséghez.

Bevallom, titkon mármár arra gondoltam, hogy ez az invenciózus pálya, nálunk csupán egy szűk réteg kiváltsága lett, s azokat az egyszerű dolgozókat, akiknek nincs protekciójuk, kirekesztik a buliból...

Talán a kockás tweed zsaketemet fogom felvenni, amit szegény Maxi bácsitól örököltem. Slusszban kicsit bő, de a hosszát mintha rámöntötték volna. Biztos, nagy közönségsikere lesz. Szerencsére nemrég hoztam haza a pucerájból.

Este, otthon, boldogan újságolom a jó hírt a feleségemnek, mire ő kaján mo-

sollyal kivesz a retiküljéből egy cetlit:

— Feltaláltad a spanyolviaszkot! Tessék, nekem már nevezési lapom is van, ha éppen tudni akarod. Mellesleg közlöm, az áll rajta, hogy férfiak egyáltalán nem indulhatnak az amatőr divatbemutatón, csak nők és gyerekek. Hihihi!

Elsötétült előttem a világ. Miért nem vehetnek részt férfiak? Micsoda rossz tréfa ez már megint? Hát ez a demokrácia?

Remélem, hogy az illetékesek még idejekorán rádöbbennek tragikus tévedésükre és belátják, hogy nálunk ma már csakis a széles körű össznépi divatbemutatók képesek kielégíteni megfelelően a lakosság ilyenirányú szükségleteit, amelyeken minden jószándékú magyar állampolgár részt vehet, korra, származásra, sőt, nemre való tekintet nélkül!

Dalmáth Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ELÁRVULT ÜLŐHELY

Fűzfőn dolgozom, de állandó lakásom Tihanyban van, és így hétfőn mindig utazom. Mint mindig, a legutóbb is a 6,20-as busszal tettem meg a tihany–balatonfüredi út-

szakaszt. A buszon, amelyiken mentem, nem volt kalauz. Le akartam ülni az első, egyetlen szabad ülésre. Erre azonban nem kerülhetett sor, mert a mellettem levő ülésen egy MÁVAUT-egyenruhás férfi ült, és kijelentette, hogy ez a másik ülés szolgálati személynek van fenntartva. Ezt tudomásul véve, egy kicsit hátrább húzódtam, és álltam és vártam, hogy mikor fog megjelenni a másik szolgálati személy, akinek az ülést fenntartották. De hiába vártam. A tihanyi hajóállomástól a füredi vasútállomásig tartó szakaszon nem jelentkezett senki. A fenntartott hely üres maradt végig, és én „örömmel" vettem tudomásul, hogy hazánkban milyen megbecsülésben részesülnek a közlekedési dolgozók.

Horváth Judit
Tihany

Profilrendezés

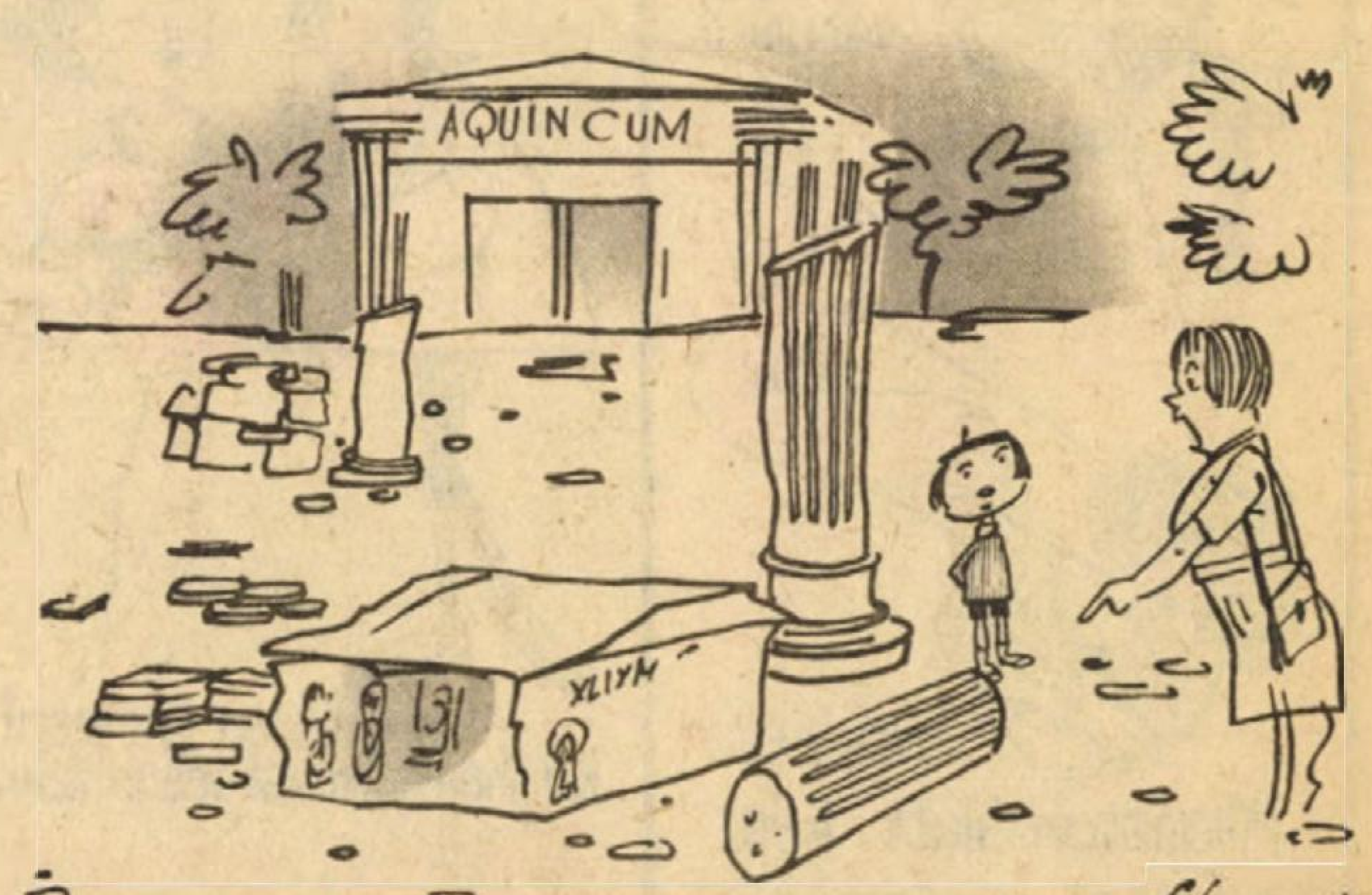
Bábák: Hol az a gyerek?!

Költözik a hivatal

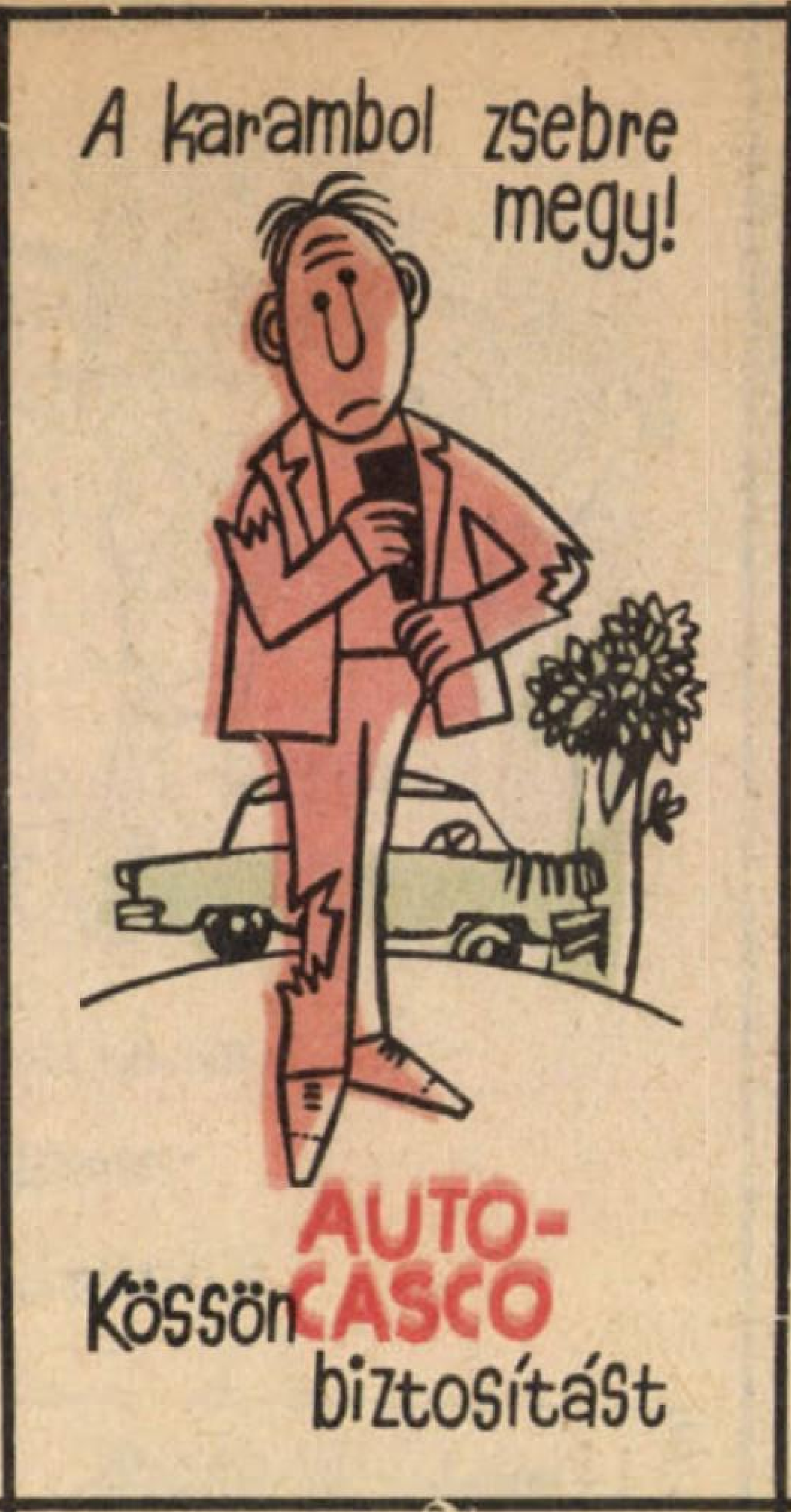
Le a bürokráciával!

Ismeri a fiacskáját

– Hát egy percre sem lehet téged magadra hagyni? Mondd, mit csináltál már megint?

Régi
Könyveit
megvásárolják
az
ANTIKVÁRIUMOK

A karambol zsebre megy!
Kössön AUTO-CASCO biztosítást

Éjfél előtt
megszünteti
a
szellemjárást
televiziójában
RÁVISZ
SZERVIZ
gyorsjavító szolgálat
TELEFON: 340-271

VÁSÁRFIÁT
A CORVINBÓL

Illatszerbolt
— MEGVETTEM
a STRANDHOLMIKAT...

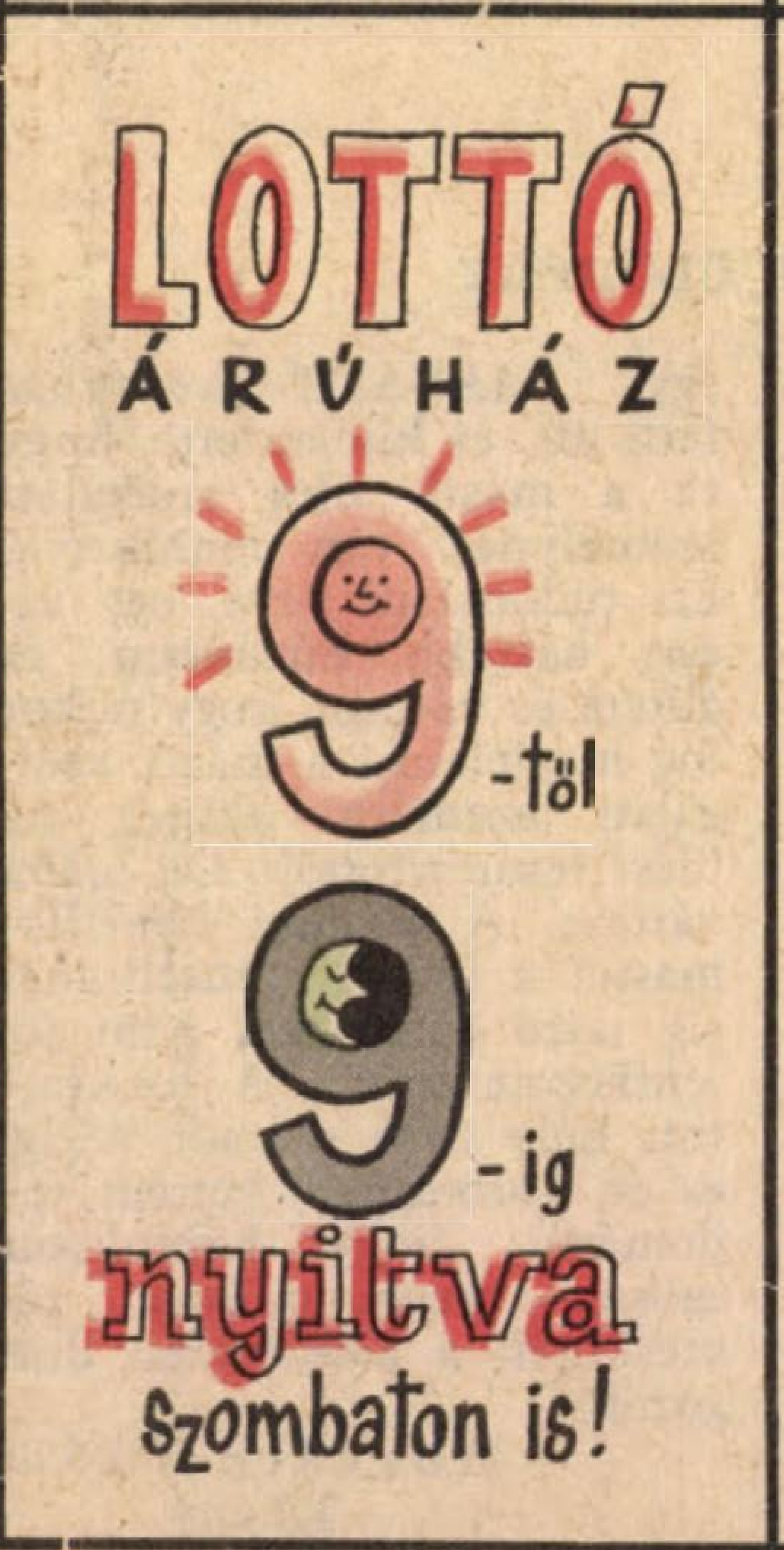

Egy üveg áráért
Két üveg zöldborsót
Kap
KÖZÉRT
50%-os árleszállítás!

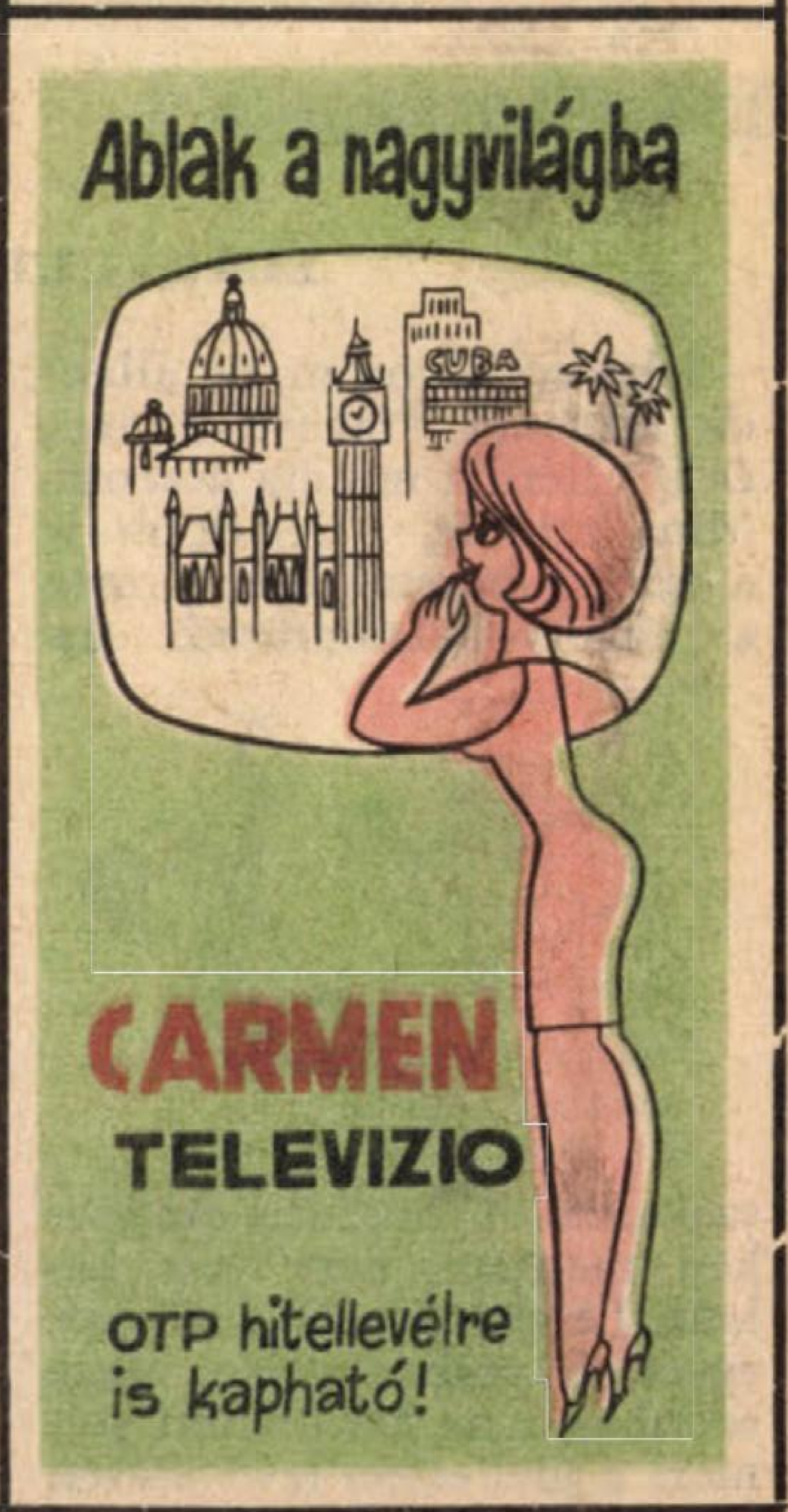

Divatbemutatónk
modelljeit
megtalálja:
Minőségi
NŐIRUHA BOLT
BP. V. KECSKEMÉTI - u. 4.

ÜNNEPI
KÖNYVHÉT
május 23-tól
május 31-ig

-Elfelejtetted, hogy vendéget várunk?
-Ráérek!
Pillanatok alatt kész
a finom vacsora
ÉTELKONZERVBŐL

-Szabadok az estéi, Mancika?
-Igen, hiszen korszerű konyhafelszerelést vásároltam a
FŐVÁROSI VAS és EDÉNYBOLT
KONYHAFELSZERELÉSI SZAKBOLTJÁBAN
• „Kukta" • „Kotyogó" kávéfőző • húsgép •
• kávédaráló • quodlibet.-paszírgép •
• „Villám" padlókefélő és padlófelmosó •

LOTTÓ
ÁRUHÁZ
9-től
9-ig
nyitva
szombaton is!

Ablak a nagyvilágba
CARMEN
TELEVIZIO
OTP hitellevélre
is kapható!